

Edebiyat Defteri

nepal -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
26 Nisan 2026 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

stabil. boşluk

gergindim
oturduğum sandalyeden gizlice kalktım
pencerenin önünde duran çelimsiz bir kaktüs gibi
uzun ömürlüydü kalbim
yüzümde durmadan serinleyen bir şehir sessizliği
acımasız ve sahiciydi sözcükler
düşünemediğim şeyler vardı
düşündürmeyen
anlam verebilmek için kendi derinliğime ufak bir taş fırlattım
kendimi hiç bir yere ait hissetmiyordum
kahvemi yudumladım
sabah saatin altısıydı
gözlerimin kenarında akşamdan kalma kalem lekeleri
bunu camdan bile fark edebiliyordum
vazonun içinde unutulmuş bir çiçeğin kökleri gibi ağır kokuyordu zaman
nefesimi tuttum
suratsız bir keşkenin içinde
ellerimin uyumsuzluğu vardı
kalbim bir kitabın önsözü gibi sıkıcı olabiliyordu bazen
düşünmek için vardım
annemle babamın en varlıklı insanıydım
bulunmaz bir insan yarasıydım belki de
oysa şiir yazacaktım yüzümdeki her boşluğa
yorulmuştum
sandalyemde gerginliğimin izleri
bacak bacak üzerine atıyordu bütün karanlık sesler
yalnız ve korumasızdı yazamadığım bu şey
kahverengi bir rastlantı gibi
ucuz bir yolculuk çekiyordu kafamdaki resim
tanıdık renkler
tozlu tozlu gerçekler
uyandım
daha düzenliydi kollarımdaki ağrı
üzerinde bilinmeyen bir insan deseni
değişmeye başlamıştım
her kalkınma birer kalp düğümüydü
turuncuya yakın
bir sonbahar klasiği
burada olmalıydın diyordu boşluktaki o ses anladım orada hep vardım
ciddi bir üzüntüydüm
ciddi bir uzaklık
huzursuzluk makamında fena saatler ilerliyordu
başucumda duran inançlı bir ağrı gibiydim
doğrudum
ağrıma baktım
baktığım yer kapıldığım tek yerdi
mırıldandığım o sabah
uyandığım en eski yer
gerginliğimin tarifi dışarıdan geliyordu
sorguladım ellerimi
yanağıma götürdüm
yanağım en uzak yolculuktu
pınarları vardı
söğütleri
severdim eninde sonunda orada olmayı

sonra
bütün camları açtım
içeri giriyordu sert hava
eksilmiş aynı zamanda eskimiştim
bu yaralı bir şeydi
gözlerimin kenarındaki o dünyalığa baktım
baktım
baktım
nasıl baktıysam
ahiret kadar gerçektir

işte
o sabah
ben yoktum
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406123/stabil-bosluk.html>

havf.

[italik]

kendi derinliği olmayan bir kuyu
ne kadar. içine çekebilir seni

.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419753/havf.html>

bir pazar yükselişi

ciddi bir şeyler alıyorum üzerime
yorgun bir hırka
üzgün bir şal
anlamını merak ediyorum bir şarkının
"high hopes"
yüksek umutlar
tesadüfe bağlıyorum zamanı
zamanı ve umutları
sevimli bir patik geçiriyorum ayağıma
başımın ağrısına sakin. sevimli bir yol arıyorum
buradan çıkış yok
buradan hiç çıkış yok
kasvetli bir duvar oluyor yüzüm
odanın bütün çiçekleri yüzüme yansıyor
yeşil ve sıcak
şarkıdaki gibi
kuş sesleri duyuyorum
ense kökümde bir yığın insan
sebepsiz dökülen saçlarım
avuçlarımda uzayan gece
sana ve derdime benziyor
ciddi bir şeyler alıyorum üzerime
üzgün bir pazar
oda ilk defa soğuk
ilk defa saçmalıyor gibi
tasalı bir atkı boynumda
delirmiş olmalı
gri ve enine çizgili
aynı koltukta düşünüyorum
aynı yirmi dokuz harf
aynı baş ağrısı
güneşin doğmasını bekliyorum
karşımda bir kalanço
bodur bir gül ağacı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419950/bir-pazar-yukselisi.html>

cama yansıyan. begonvil

siz. saçlarımı hiç bilmezsiniz
kulağımın arkasından bakan zarif bir üzüntüydü her zaman
beklemediğiniz bir düşüncede
beklediğiniz gibi
bir ses çiçeği gibiydiniz
boğazıma dökülen ince bir zülûf
hep aynı kokuda kalırdım
havam olurdunuz
dudaklarıma götürdüğüm yağmurlar gibiydiniz
bir kuşun midesinde uçup giden siyah bulut
her yeriniz o kadar karanlıktı ki
görmezdim sizi
benim gözyaşlarım. hastalıklı bir ırmak gibiydi
hiç silmezsiniz
ağır bir meseleydim ellerinizde
gözlerimin altındaki morluk gibiydiniz
damağımda kurumuş beyaz bir begonvil
hep ağzınızın kenarında beklerdim
bir şiir kadar yorgundum
hiç okumazdınız
beni hiç bilmezsiniz
her telden üzüldüm size
sırtımda boşluktan oluşan bir kambur gibiydiniz
dayanılmaz sahipsiz bir çile
sonra hep bir şey olurdu
hiç beklemezsiniz beni
biraz daha öteye giderdim hep
ağır bir küpeydim
kalbinizde
içimde içinize el sallayan bir çiçek açardı
hiç görmezsiniz
ardında sesler büyüdü
sıralı mevsimler
var olmamış gibiydiniz
anlamazdım
ellerimin derdi olurdu o muazzam köşeniz
orada şifalı duvarlar örülürdü
inceden sesler

hiç duymazdınız

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420370/cama-yansiyan-begonvil.html>

o.an

yaşamak gibi bir şeydi
ölmeden önce

içinde dev bir ordu
deli rüzgarlarla çevrili
kendini hep aynı yerde buluyor
aynı çaresizliğe doğru
masmavi soluğunda ihtiyar bir nefes
insan tanesi gibi
iyileşmeyi bekliyor
vücudunda tırnak izleri
görmek istemediği nitelikte

yaşamak diye bağıyor
boğazında ateş kırmızısı
elini karnının üzerine koyan zaman
geçmek bilmiyor
buz gibi fayansı öpüyor kırgın yüzü
dudakları üşümeye başlıyor. dilinde morluk elbisesi
gözlerinden fişkırıyor olamaz dediği her şey

bu böyle olmaz.

ayna kirleniyor
iki büklüm siliyor aynanın kirini
içindeki musibet

bunu neden yapıyorum
bunu neden yapıyorum

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420664/o-an.html>

rüzgar. avcısı

biraz da güzel şeylerden düşünelim Martha
dedemin ceviz ağacına gidelim
salıncak kuralım babaanneme
onu geçenlerde rüyamda gördüm
elinde eski evin anahtarı vardı
yüzü çömlek gibiydi
bağrı kuzu gibi
açmaya çalışıyordu bir mısır tarlasını

kalbimsedim
hep oralıydım.

güzel şeylerin sırasını bozmaya hiç niyetim yok Martha

bu Münevver ayrı düşündürüyor beni
ah Münevver
yanıma geliyor. yüzünde bir Süleyman heybetiyle
çillerini bozdurmak istiyormuş
ekşi ekşi bakıyor yüzüme
yüzü limon ağacına dönmüş sanki
oysa mandalina ağacı olması gerekiyordu
öyle düşünmüştüm
noldu karamelim dedim
çökelek dolmam
çavdar ekmeğim
ben senin bildiğin çocukluktan gelmiyorum dedi
hangisiymiş o?
-içimi bir gök gürültüsü sarmıştı
orada bir kartal yavrusuydum
çıktım içimden
gözlerinin kahvesine süt ekledim
az da olsa yumuşamıştı

dedemin bir dolabı vardı her bölmesinde ayrı mutluluk gizlenirdi
bulmam için yapılmıştı
kendimi nasıl hissedeceğimi bilemezdim
her cuma başka gülerdi yüzüme
her cuma başka çocuktum
Münevver bunu fark etmiş olmalı
Münevver hiç iyi değildi
Münevver üzülünce çilleri çoğalıyordu
gel dedim çayın karşı tarafına geçelim
belki bir Ayşe gelir ardından bir Hayriye
yılan balığı tutarız
ip atlatırız bir keçiye
sen halamın menekşelerinden dizersin yüzüme

Münevverin kalbi güneşi andırıyordu
ben o güneşin kanatlarında bir fesleğen
ağlamaklı bir düşünceydi benimkisi
nereden nereye gelmiştim
en güzel rüzgarı ben yakalamıştım

boğazımda düğümlenen bir şeftali ağacı vardı
bir de balkonu kalbimin
bir bir çiçek dikmişti babannem
sardunya
kedi tırnağı
aşk merdiveni
gel de kötü şeyler düşün şimdi Martha
gel de o salıncak da yer alma

Babaannem izin verirse tabi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420901/ruzgar-avcisi.html>

kulağımdaki sır.

ayaktaydım
ellerim. duvarların üzerinde
parmaklarımın sesini sayıyordu

hiç vakit kaybetmeden
düşünmeye başladım
hiç sevmedim
diyeceğim bir şey var mıydı bilmiyorum
o kadar yalnızdım ki
şarkıların yükseleceği şeyler arasından geçen
uzun bir durgunluktu nefesimdeki rüzgar

açlıktan ağzı kokan bir köpek yavrusuydum
çok tatlıydı fakirliğim
bedenimde fedakar bir soğukluk
arka sokakların karanlık dünyasıydım
yürümeyi koşmak zannediyordum
belki de.
bir insan kanadı aramak gibi
olmayacak bir şeydi hayalim

oturmuş
parmaklarımın arasından sızan her neyse
ona yakalanmıştım

düşünmeden edemiyordum
hiç sevmedim
diyeceğim o şeyin olmadığını biliyordum artık

o kadar çoğaltıyordum ki kendimi
pasını siliyordu
o bilinmeyen sır

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421234/kulagimdaki-sir.html>

yapraklı. son

eski bir şarkı açtım radyodan
eskimeyen yanlarıma
aynı şarkı gülüyordu yüzüme
hep aynı yerde
aynı turnanın kanadında
içimiz. "küçük bir pervane"
insan gibiydim
insan gibi üzüliyordum
sonra
birden bir şey oldu
onu aradım. içimdeki coşkuyu
çok kalabalıktı olduğu yer
beni duyacak gibi görünmüyordu
indirdim perdeleri
orkidenin yerini değiştirdim
çileli bir mutfak insanı
ocakta unutulmuş bahtsız bir üzüntüydüm
aynalar yalan söylemiyorsa
dudağımın kenarındaki kıvrımlar çoğalıyor
saçlarım kulağımın arkasına bir fısıltı bırakıyordu
gülümsedim
dünden eser kalmayınca kadar gülümsedim
bir koridor seçtim kendime
süslü bir duvar
yerinde duramayan ayaklarıma sonra radyodan gelen sese baktım
bir sürü telaşım olmuştu
bir sürü derdim
onu aradım. içimdeki yorgunluğu
en kalabalık anıydı yine
hep sonraya
sonrasına yakalanmıştım
gülümsemek için bir neden arıyordum kendime
kapıları kilitledim
gardirobu açtım
en yapraklı elbisemi seçtim
kahkaha atıyordu
yüzüme gülen en son şeydi belki de

bir son hazırlığı vardı kapıda
ilk önce radyoyu
sonra da kendimi kapattım
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421516/yaprakli-son.html>

kafiyesiz. ağrı

ölsüz bir bedeviyim
hasbihal bir kayboluş meselesi bu
hiç görölmemiş hırçın üveyikler gibi
çemberimin içinde bir ağrı
kızıl bir yokuştan misal
devler uyanır dilimin ucunda
ta en ucunda
ben susarım onlar yaşar
ben susarım onlar yaşar
doğrudur kimsenin bakışına uygun kafiyeli dilimizin olmayışı
belki de kalın çizgili oluşundandır hayata bol gelişimiz
çift dikişli sevememişizdir bir güvercini ayağından
kim bilir niye bekler bu gökyüzü
öyle bir yerdeyim ki
Çöl de kum tanesinden medet bekleyen
söğüt müyüm neyim
zamanın beni unuttuğu yerdeyim
dedemlerin bahçesinde
mısır püskülünden saç yapıyorum ellerime
ah. ayaklarım kayboluş çukurunda
bedevi hisleri kovalıyor şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422600/kafiyesiz-agri.html>

sıcak. hüzün

seni. sarınca anlıyorsun bitişiğindeki sesleri
sesleri ve boğazındaki düğümlerin bedeninde barışık olduğunu
hayat insanları bir yere koymaktan ibaret
olmamalı
üzülme Marthacığım
umutsuz nevalet
içli böreğim
seni sevmeyi kiraz ağacından öğrenecek herkes
sakin bırak konya ovası yüreğini
ankara gibi içine kapanmak yok bundan sonra
akdenize bırak kendini
sıcacık düşün ve hükmet yüzüne
yüzünde karagölün söğütleri yetişsin
alacalı

seni anlatmaya yetmiyor zaman
o yüzden yarım saatlik bir yolculuğun içinde sıkıştırılmış bir köy düşlemiştim senin için
ama olmadı
kalbim buna müsaade etmiyor
kalbim küçük küçük notlar alıyor
minik bir yayla dönüşü
serin serin yazıyorum
havada buluta benzer bir şey
fikrimde yağmur kokusu
bağrımnda bir balkon sefası

üzülme Martha
üzülme portakal çiçeğim
bizi hiç ama hiç anlamayacaklar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422797/sicak-huzun.html>

düşkün. bir kış duvarı

belki de
bu son sarılışımızdır Martha

çünkü
özel olarak sevildik
değerlerimiz sıcak ve eskimiş
o yüzden sana bunları salonun en güneş gören yerinden yazıyorum
dereotlarının yaşama sevincinden

afallamış hissedebilirim
ellerim şaşırabilir
sanırım. sahip olduğum o ilk bakışmayı anımsıyorum
yataktan fırlamış bir kalbim var. diyorum
hatırlayışın sesini boğazımda temizlerken buluyorum kendimi
gözlerimi böğürtlen reçeline bulaşmış parlaklarımla buluştururken tatlı görebilirdim her şeyi
ama. korkuyorum

burada bitkin bir yara var Martha
sonsuz kadar bitkin
ölene kadar dimdik
hadi
son şarkımızı hazırla

ilk. kalbin duvar olur ya hani
sonra da duvardan duvara susmayı öğrenirsin

çok yaşayıp
beni sonsuzluğa taşıma Martha
gözlerinin içindeki gitmelere zamanım yok
sevmek. sevilmekten çoğalan bir tabiat
içimde vaziyet alan araziler var. üzerinde en sevdiğim ahşap çiçekler
oysa ben. seni bildiğimden beri ağaç olmaktan yorulmadım
sırtının yakasında biriktirdiğin her hayat. burnunu çektiğin her kelime
düşünmek için kullandığım tekli koltuğun vizon renginde yaşlanıyor
kalbini tutarak dinle beni
kapını çalarlar birazdan
film biter kaldığı yerden
insan durmadan büyür. büyüdükçe inceldiği yerden aşınır. dertlerin fenalaşır
susmayı diline tutuşturur. o nazik dilin
yırtık pırtık kalırsın bazen
kapılar çürümeye yakınlaşır. uçuşur bilmediklerin
ağırlaşan bir aşk hikayesine dönüşürsün ayakta kaldığın müddetçe
havaya düşen orman
ayaklarına dokunan yabancı otlar
seni senden çıkarır. usulüne göre yaşamaya devam edersin
aslına bakarsan
kahrolan bir et yığınıyım
her daim güçlü değilim
öyle sandığın gibi zayıf da sayılmam

biliyor musun
vedalar. fesleğenleri zeytinlere emanet ederek başlarmış
şimdi son vedanı gülümse

zira

ben düşkün biriyim Martha

sözüne
diline
yüreğine düşün biri
durmadan düşen biri

hadi
çal şarkımızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423091/duskun-bir-kis-duvari.html>

biraz. yeni

eskiciyim ben
ne kadar yeniysen
o kadar eskiciyim

Neşet gibiyim biraz
biraz sazım eksik
biraz türküm

genzim uçurum
boğazım mavi. korkum güleç
öksürüyorum
öksürüğümde bir Asuman
boynum erguvan
yeşilim ah

garip bir yüzüm var
yüzüm bir garip
senin gibiyim biraz
kelimelerin dalında biraz kibir
köklerinde hep aynı muhabbet

Neşet gibiyim biraz
biraz cahilim sana
biraz kanmış

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423307/biraz-yeni.html>

düşünsüyorum. da

nicedir boynuna bi ev çiziyorum sevgilim
ne olur dudaklarımın kusuruna bakma
kafamda aciz bi kurşun kalem
hadi. acizliğime yerleş
acizliğimle helalleş
yaşamının sokakları sonsuz akıcı
hava derin mi derin
inançlı olmayı bu derinlikten öğreniyorum
nicedir kollarına imkansız çiziyorum
yüzümün yüzünde bi aptallaşma tutkusu
kedi olmayı bilmeliyim
zaman zaman üşümeyi
ne kadar üşürsem o kadar aşık hissediyorum
çoktandır gözlerinde dağıldığımı görüyorum
dağıldıkça ufalanmanın verdiği hazzın muhteşem mutfağında olduğumu
her bi şey ağzımda kayboluyor
kayboldukça. anlıyorum
gözlerin gördüğüm en güzel sebep. aşık olma sebebim
şükrediyorum
iman ettikçe. ölmeye meraklı bi insan oluyorum
kafamdaki kurşun kalem rotasını şaşırıyor
bütün saatler dokuza yaklaşıyor
bir bir hatırlıyorum
yaşlı bi taksicinin mahalle mahalle dolaştırdığını
hiç var olmayan bi simitçiyi benden saklayışını
anlıyorum. burası sana varabilmenin gizli yolları
varmak iki hece. biz o iki hece de buluşan devasa iki şehir
burada gülümsediğini iki kaşının ortasına çizdiğim cesareten anlıyorum
ne kadar korkarsam. o kadar kavuşuyoruz
biz seninle aynı şeylerden tat aldıkça
aynı kuşlara bölüneceğiz sevgilim
sesimdeki cızırtılara. aldırma
düşünmenin adabına varacağız
düşünmek. dudaklarımızda deliren birer çınar sözcüğü
ne kadar uzun delirirsek o kadar meçhul. o kadar insan olacağız
aşk şiiri yazamayacak kadar melek soyluyuz biz
yazarsak yaşayamayız
yazarsak. bi masanın etrafında buluşamaz ellerimiz
hiç düşündün mü. mutlu kırmızının neşeli mavisini
ben seni bildi bileli canım. kendimi unutmaktan geliyorum
o evin bahçesinde
kuşlu duvarlar olmayı
merdivenlerin kalbi olsa. aynı köşeye çıkardık biliyorum
o yüzden ayaklarımı ayaklarının müdavimi olarak aklının bi köşesine çiziyorum

unutursan yaşama sevgilim
unutursan yaşama

.

şifalı. ses çiçeği

uzun zaman oldu
kendime göre
kendimden ötürü
bir şiire dönüştürmeyeli olup biteni
sesimde bir çiçek
üzgün ve doğurgan
sahipsiz bir hastalık gibi
düşünmeden edemeyeceğim bir yaz akşamı
hava söğütlü
kendime göre ağlıyorum
kendime göre aşığı
oturdum. dizlerime kadar anne oluyorum
ayaklarıma kadar çocuk

yüzümde bir duvar
çatlaması an meselesi
yanağımı seviyor bir mesele
sonra bir yarık
içinde filizlenen siyah begonvil
ne güzel gülümsüyor
güzelliğine bir dal uzatıyorum
gözyaşım yorgun

öleceğim günü sesimde işliyorum
bu günü bir kumrunun kanadına bırakıyorum
öylesine ve yıllanmış

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424089/sifali-ses-cicegi.html>

nokta.

karnında mavi çiçekleri olan bir balığın
yanı başımızdan geçtiği
o muazzam
fotoğrafta

kayboldum

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424498/nokta.html>

best. b

bir beyaz bulutum
bir bulut bestesi
buzdan
buhardanım
biraz benceyim
biraz. belki de

bembeyaz
bir balığın bilinmeyen beldesiyim
belki biraz buğuluyum
biraz boğucu

bir beyaz bulutum
bir bulut bekçisi
beğenilmem
begonvillerden bilirim

bak burası bekleyiş birliği
birlikten bilenirim
bazen bahara bozgun
bazen başak bedeniyim
ben beni bilirim
bilincim babutsadır
bamtelim bir bitki

bazen. başkaldırırım
böyle bilirim
boylu boyunca bir bulutum
boylu boyunca beyaz bir böğürtlen
burası bilgeliği bilir
belleğim beyzalığı

bir beyaz bulutum
bir bulut bozgunu
buzulları büyütürüm
bekleyemem bazenleri
bencilleri
buldumcuları
bulunmaz bir beliz
bulunmaz bir bahaneyim

bir beyaz bulutum
bir bulut bahçesi
ben beni baltalayamam
bağlanmadan
bilgece

burası begonvil
burası bağıllık bölgesi
bademleri büyütür
babutsayı bilirim

bir beyaz bulutum
bir bulut bohçası

böyle bilmeyin. beni
boşluğum boşluktur
boşluğum bir bilmece

bulunmazım.ki
bulunmam
buraya
b'aşkayım
benliğime bi başka

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424650/best-b.html>

anlamsız.

muhteşem sorunlarımızın bilindik çözümleri karşısında
mutsuz duvarlar örüyordu hayat
üzerine resimler çiziyorduk ne olduğu belli olmayan
ellerimizin rengini alıyordu gözlerimizin hüznü
cıvı cıvı sorunlardık.
keramet dediğimiz şey bi alt ormanda gizliydi.
herkes diye bir şeyin olmadığı o yerde
bütün ağaçlar aleyhimize büyüyor
rüzgar göğsümüze doluyordu
ağzımızın kenarında mavi tırtıl
sıcak ölümler seviyorduk
sıcacık ağlayışlar
delik deşik bir yakınlıktı bizdeki ihtişam
uzaklığımızı bastıran
ince bir tekrardı
ince bir kayboluş
çiçekler ordusu içinde
karşıdan karşıya geçiriyorduk
gözleri büyüyen bir yığın insanı ya da ona benzer bir şeyi
burunlarında kelebek kıpırtısı
mavi tırtıldan olma.
anlam aramıyorduk güzelliğimize
durup gitmeyen her şey ve herkes adına
bir adet yol istiyordu hayal dediğimiz
bir adet yol kenarı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1425180/anlamsiz.html>

muhaçir. kilit

kapılar ve duvarlar
ağır kokan bu caddenin
en duyarsız şahidi

dirseklerim. o caddenin insanı

özelliðle kapatıyorum camları
salonda açmayan bir çiçek
çarlıyor soğuk
başlıyor işte bir şiir
başlıyor elim ayağım
yatağımın bozulmuş tarafı anlatıyor her şeyi
gözyaşlarım delik deşik

karanlık yırtılıyor. hey
yanağım. serin
taciz ediliyor ellerim
ayaklarım
bacaklarımın arasında bir gözyaşı ve onun lekesi
bu sabah ağır. çok ağır
kalbimin içinde kötürümün iyisi ruhlar
bir lotus ağlıyor
bir lotus daha
bir an. gurursuz şarkılar söylüyorum
şarkılar çırılçıplak. dilimin üzerinde yaralar açıyor soyunarak
bir çığlık
bir çığlık ki
örgütlenemiyorum.
budala bir dudağın çıkardığı o ıslak bağırış oluyorum
gözyaşlarım ete bürünüyor
ritimsiz bir sessizlik de
alaşağı ediyorum geceyi

uçurumun kemikleri sızlıyor
düşmek. niçin bu kadar kolay
etimin renginde. şafağın ağır yüzü
uyanmak zorunda. kimliğim
boynumda. yüzleşmenin kirliliği

son defa ağlamıyorum
bağdaş kuruyor
saçlarımı düzeltiyorum

Allah'ın kabul görmediğı
ağır bir tabloyum
renklerimin görüntüsü bozuk
taşınmış bir orman resmiyim
indirilmek için resmedilmişim. özümde şeytanın soluğu
duvarları baltalamak şart
düşmeyi bilmiyorum
düşünce kalkmayı
yaradanı düşünüyorum
beni yaradanı
duvarlar gülümsüyor
duvarlar. büyük gülümsüyor
karşılık veremiyorum

duyulmuyor sesim
boğazlarımda karanlık ortancalar
kanatsız akşamsefaları
ağlamaklı oluyorum

böyle ölmeyi
ben istemedim
ben istemedim böyle öldürmeyi
ağaçları duyuyorum
ağaçların kuşları ıslak
nereye uçacağını bilmiyor.
ruhları hep aynı şarkıyı söylüyor
hep aynı şarkıda uçamıyor. kuşlar
yaprakların. ağaçları bunamış
o yaprakların ağacı oluyorum
unutmak istiyor. çağı yorgun. çok yorgun
ağaçları duymazdan geliyorum
ağaçların gömüleceği bir mezar oluyorum
kendimi bırakıyorum
kendimi ve peşimi

kabrimin üzerinde bir salıncak
neden bilmiyorum.
ayak bileklerim ağlıyor
karanlığın yırtılması diye bir şey var
kan süzülüyor
kan nereye akacağını çok iyi biliyor
zaman
zamanını kaybetmiş
zaman. zamanını

ellerim. bir çiçeğin cesedi oluyor
o küçücük. uzun ellerim

yine son kez ağlamıyorum
ayağa kalkıyor
omuzlarımı düzeltiyorum

aşk. diyorum
bir ah
bir teşekkür
hiç gitmiyor aklımdan
hayat olsa gerek

biraz toprak rengiyim
biraz mavi

muhacir oluyorum
bulut oluyorum
kuş oluyorum

beynimde oluşan hasar. dehşet sevic
sarılamıyorum kendime
öğütülmüş bir yüzün içine karıştırıyorum yüzümü
aşırı kaybediyorum her şeyi ve seni

daralıyor
kapılar ve duvarlar
kilit üstüne kilit
caddeler insan

sahi
ben kimim

kim oluyorum

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510220/muhacir-kilit.html>

asılsız. şiir

aslını kaybetmiş
dili bozuk
seyrek ormanlardan geliyoruz
hazırlan.
duygusuz yağmurlardan
kara. kapkara çimenlerden geçeceğiz seninle
göğüs boşluğumuzda çıldırmış kuşlar
solmuş. kalpler seremonisi
kulaklar sağır
yüzler bir o kadar yüzüz

kendi etrafında dönen bir bulut ordusuyuz
yalnızlığımız. yalnızlıktan men
evren kendi şarkısını bestelemiş
boşluğu kahırlı
vicdanı vadesiz hür mü hür
bedeninde çıplak kıyafetler
derisinde rutubet
yeşili ağır mı ağır
kokusunda insan var

salıncakları. boşaltılmış bahçeler gibiyiz
çocuklar. dizlerindeki yaraları kaybetmiş
dünya antrasit
hayat istisnasız alaycı
engelsiz beyinlerde kocamış kabuslar
birdirbir oynuyor zehirli bi karmaşık
umut. memleketini terk etmiş
göç. sadece bir tını

zamandan çıkartılmış akrep misali
ormanlar kaybediyor rengini
ağaçlar pusulasız
kuşlar kedi gibi.
varlığı olmayan şiirsel bulutlarınız
öylesine bir ıslaklık.

şimdi ölürcesine
öldürürcesine
ölüyor bütün lotus çiçekleri
sal yağmurları

uyan

...

sakin. ev

bugün
yağmurun sesini radyodan dinledim
yüzünü sarnıçlardan
şiir yazmak gelmedi içimden
pencerenin kenarında oturmak bütün olasılıkları düşünmem için yeterliydi
ellerim. ellerini özlüyordu
avuçlarım yüzünü
kalbimin terlediğini hissettim
zamanın eskidiğini
bu baş ağrısıyla yaşamanın ne anlama geldiğini biliyordum
vakit. ihtiyarlıyor
insanlar hoyratlaşıyordu
camı açtım. hava sancılıydı
sokağın serinliğine iyice sokuldum
kuşlara özendim
mahallenin çöpçüsüne
bir kedinin patilerine
ağzım kulaklarıma yakınlaştıkça. yakınlaşıyordu
mutfağın arka bahçesinde. tarçınlı kek gibiydim
bilemedin ayçöreği
canım kahve istedi
kahvenin yanında. cennet hurması

sonra
bana ait olmayan bir şehre sakince gülümsedim

o kadar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511755/sakin-ev.html>

Nepal'in sonu.

kendime ufak bir bavul düşünüyorum
salaş bir yolculuk
hoş düşünmek olmasa
ben kim oluyorum
ya da kime deniyorum
bilmiyorum
geç fark ediyorum. iki göğsümün arasında duyarlı bir ağrı
ya da bir değişik ses
kalbim. anlatılmayacak kadar anlamsız geliyor
aklım sırtlanamıyor hiçbir şeyi
tam da bu yüzden
kısa kesiyorum kendimi
gün. bağrımda batıyor
kızıla dönüyor her şey

sonra
mesafeler
bizim turunç bahçelerini sevmeye geliyor
kurutulmuş bir yağmur var ceplerinde
hafifletilmiş bir bulut
gidemiyorum.

salondan mutfağa geçiyorum
bizim tavada şımartılan zeytinli omlete dönüyor her şey
kalmak için bahane arıyorum.
kaçmak için bir yer
Nepal'in irmikli kurabiyesini düşünüyorum. bir çöregın susamlı hikayesini
havuçlu kekin bi mağarası olduğunu ve içinden çıkan haylaz çocukları
gün. gül reçelini andırmaya başlıyor sonra
olmayacak şeylere inat
halamın taze kurulmuş masasında bir dal ıhlamur oluyorum
komşunun balkonundan sarkan cansız bi begonvil

gülümsüyorum
ağzımın kenarında kirli bir kedi
kendimi biran. ölmüş zannediyorum.

sonra. bavulun içindeki yolculuk olsam
ve hiç düşünmesem. diyorum

zaten
son gibi bir şeysin Nepal
değil. aslında
her şey ne kadar da son

hüzünlü reçeller

biliyor musun

çok dokunaklı bir şey buldum
bir şiir böğürtleni
hafif mayhoş
hatta görmüş geçirmiş
bir hüzün gelişmesi

hadi uyan
uyan ay çöreğim
sana Annemi getirdim
Annemin ellerini
yüzünü kapatan perdeleri sonuna kadar aç
kalbini bir duayla yıka
sana rafta bekleyen turunç reçelinin acıklı hikayesinden bahsedeceğim
o hiç gelmeyen hazin mutluluktan
babamın geçtiği sokaklardan
bir kedinin ayak izlerinden
hepsinin tadı damağından süzülecek
kuş olup uçmak isteyeceksin
göğsünde taşıdığın yolculuğa dahil edeceksin annemi
hüzünlü olduğuna bakma her hüznün
ağzında gülmeyi bekleyen çocuklar gibi olacak hepsi
sana çilek reçelinden doğan kirazları anlatacağım
cebimdeki karanfilden
avuçlarımdaki hamur kokusunu öpeceksin
kulaklarımdaki arkasına gizlediğim saçlarımdan anlayacaksın her olup biteni

gözlerine inanamayacaksın

şarkıdaki gibi
"korkum gülümsüyor
ve dehşetim şarkı söylüyor"

diye
devam edeceksin
hayatına

sonra annemin hiçbir şeyden haberi olmayan hüznü
tutacak seni

o beklemiş rafların önünde
ağlayacaksın
gelişine

hadi uyan
biraz üzüleceksin
bugün

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513146/huzunlu-receller.html>

düşünsüyorum.

ağız bozuk bir yorgunluk
seni nereye taşıyabilir Martha

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513397/dusunsuyorum.html>

şiiirin dantesi. kavaklar

dün gece
saatlerce şair olmaya çalıştım Martha
olduğum tek şey
sararmış. o son kavaklar oldu
siyaha yakındı saçlarım
ellerim her zamanki gibi ellerini seviyordu
mutfağın en kış zamanıydı
hırkamın en zalim sarılışı
boşluğum ilk boşluğunu yaşıyordu
kesintisiz ölebilirdim. ölmeseydim
terk edilmiş şarkılar
pahalı insan kelimeleri
caiz olmayan düşünceler
altmış kiloluk bir dramdım
bunu yalnızca kavaklar bilirdi
bir de sen
hakkım olmayan bir aşkın haklı özlemine yaşıyordum
gülüp geçemediğim. ağlayıp da susamadığım imkansız bile sayılmayan çelimsiz varlığımın en uzun cümlesiydim
beni ağaçlara anlat Martha
beni ağaçtan insanlara
bir pencere çiz
kalbini sonuna kadar açmış olsun
soğutulmuş çiçek kokuları girsin soluğumdan içeri
sevgili yüreğim
can oymam
bileğimde minik bir serçesin şimdi
tanıyamıyorum kendimi
yanağıma götürüyorum sıcaklığını fincanımın
taarruza uğruyor bedenim
durmadan yavaşlayan şair olma çabam gibi asılsız
vazgeçtim Martha
her şeyden vazgeçiyorum
serinlemiş bir odada
üşümüş ayaklarım
parmaklarımın ucunda mor sümbüller
yüzüme vuruyor yaralı bir çiçeğin tükenmiş kokusu
o kadar çoktan hissediyorum ki bazen
afedersin diyemiycem.
eklemlerimin çatırdadığı bir dönemde olabilirim
utanmak. gülümsetiyor bazı yangınları
amacınla doğmak varken
yüzünle devam etmek
yolun ortasında uykunun gelmesi
bi acaip hüzüntü
canım Martha
kışlık ortancam benim
papatyaların canını yakmak gibi bir niyetim yok
üzülme bu kadar
hem de bu gece

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514496/siirin-dantesi-kavaklar.html>

ıslaksız yağmurlar

çıkamaz bir rüyanın
en görülmeyen yerinde. patika bir yola çıkıyorum
gözlerimin takip ettiği o soğuk insan yaralarına doğru.
burası. gidemediğim yüzlerce nehir kenarı
yeşili bitmiş ayaklarımın
hissettiklerim hoşlandığım şeyler değil
dertli bir dağ kekiğiyim
devam ediyorum kokmamaya.
külleri kalmış o köklü ağaç. yapraklarına üzülüyor
ben oturmuş. rüzgarın bana getirdiklerini dinliyorum
topraktan kuşlar
yağmurdan çiçekleri seviyor. ağızlarında kurumuş bir yığın gökyüzü.

hiç görülmeyene muhtaç oluyorum
en bilinmeyene

insan olduğumu unutuyorum
ıhlamları ağırlayan derin çukurlar taşıyor kalbime
içimde büyüemeyen o tanıdık bitkiye ağlıyorum
bir vadi oluyor gözlerim
zehir zemberek. az önce yaşamaktan yorulduğum
ellerimin içinde büyüyen bir felaket
boynumda. gecenin bir başınlık rengi
hissetmekten öte
keskin bir karanlığa öylesine düşüyorum
yakalandığım bu son. son değil

koyulaşiyor yol
omuzlarım ufak bir tepe
aşıyorum kendimi

nehirin karşısında
bir güneyle esmer kız. gülümsüyor
çekik gözlü kalbiyle sesleniyor
görebildiğim kadar duyabiliyorum
duyabildiğim kadar işte
adında nihayete ermiş bir güzellik
ağaca duruyor
sese duruyor
kalbe iniyor
kanında maviyi andıran bir kırmızı

çıkılacak bir rüya değil bu
uzanılacak hiç değil
yüzüm sarmaşığı olan bir duvar
oturmuş. gözlerimin kenarındaki yaşları seviyorum
avuçlarımda
saçlarımda hüznü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515124/islaksiz-yagmurlar.html>

şımarık zencefil

nasıl da

her yer pazar günü
her yer adını bilmediğim kırsal bir hüzün
saat kalbimin serinliklerini gösteriyor
bunu göğsümdeki ağrıdan anlayabilirsiniz
çok yalnızım
kibirli bir şekilde edebiyata benziyorum
bu ne demek bilmiyorum
bakışlarım koridora uzanıyor
gözlerimin içinde oturan bir kız çocuğu
dudağımın kenarında taze zencefil
düşünmediğim kadar gülümsüyorum
kahkahalarım gülünç
tahammülüm sabırsız
mutfakta ağır bir koku
perdeler ise hiç kıvıldamıyor kokudan

inanın. yazmak için yazıyorum
delirmemek için
dirseğim çürümüş. düşünmekten

sonra. kokuyu takip ediyorum
ve baştan çıkıyorum

her yer acaip pazar günü
bir kitabın kapağında buluyorum kendimi
elimde zencefilli kurabiye
hiç fena değilim aslında

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515712/simarik-zencefil.html>

amaçsız biteviye

gölümseyen bir yara
seni ne kadar acıtabilir ki

bir midillinin yüzüne bakıyorum
umudum defne yaprağı
nehirler geçiyor içimden
bir de dilediğim o şeyi usulüne göre yaşayamamak
boğazımı yakıyor bu enstantane
yutkunmak uykularıma
boğazımdaki omuzlarıma karışıyor
bir meditasyon şarkısı
bir zen oturuşu
oluyorum
gözlerimi kapatınca bir ejderhanın midesinde buluyorum kendimi
ciğerlerime dolan bu ışık gerçek değil
yanlış anlıyorum hayatı
baş parmağımı dilimliyor ahşap bir rende
kendime geliyor
ağzımın kenarına bir midillinin gülüşünü yerleşmiş buluyorum
karşı koyamıyorum
keçi yaprağı oluyorum
gülotu kaynatıyorum insanlık için
homurdanmamak için destan yazıyorum dudaklarıma
kalbimi bir ağacın gövdesine bağlıyorum
hiçbir fikrim yok kuşlara dair
atlara binip gitme derdim de
hikayelerim avuçlarıma doluyor
zaman yetişemediklerime
güneyin herhangi bir yerinde göllerin sohbetine katılıyorum
bir ağacın kurdu
bir sincabın evi derken
yaşayamıyorum kır çiçeğinin faydalarını

ah
bir bilseniz
arkamdan nasıl konuşuyoruz
yüzümdeki o mor festivali

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516166/amacsiz-biteviye.html>

deli. huydanlık

hadi gidelim
özlemiştir gitmeleri
bırak saçların kısa ve dağınık kalsın
yalnız gitmeyi beceremiyorum
insan gibi duvarlar
duvar gibi dokunuşlar
çiçek gibi gidişler istiyorum
kokusunda kaybolmak
bak yolların yarası açılmış
üzerine eski bir şarkı örtülmüş
sitemli bir dudak burukluğu yaşıyorum.
bu sabah acilen gitmeliyiz
kalbimde oluşan boşluğa denk gelmek istemiyorum
bakıyorum da gözlerindeki yaşlar bizi anlatıyor
sevmiyorum bunu.
yalnız. biz ağlamayı bilmiyoruz
ikimizde hala çocuğuz
küçücük seviyoruz
biz kimseye uygun değiliz kahve çekirdeğim
kakao ağacım
böğürtlen reçelim
sahi ellerindeki nasırlar doğuştan mı hüzünlü
anlam veremiyorsun değil mi
bu sabah pencerenin önünde bekleyen o rüzgar yok artık
dışarıya çıkınca bütün hatıralar sağı solu yağmalayacak gibi duruyor
bunları düşünüp. üzölmeye fırsat bulmadan gitmeliyiz
kulağıma küpe olsun gülüşün
her şeye rağmen biz güzel gidelim zeytin ağacım
ağladığını görmek istemiyorum
yüzünü yukarıya doğru kaldırınca pek bir şey anlaşılıyor
sanma
ah benim içine gözyaşı akıtan yaramaz yağmurum
sahi biz neden ve niçin gidiyorduk
hemde acilen
gülme. sen güldükçe burnumdan geliyor bütün hatıralar
bu sabah ikimizde bunamış olmalıyız
yaşlandık mı. nedir
nereye gideceğimizi omuzlarımıza anlatıp duruyoruz
hadi birer papatya çayı yapsın bize o mahur ellerin
sakin sakın gidelim
başka türlü üzölmek yakışmıyor fitratıma
uzun uzun giderken
uzun uzun seslendim sanıyordum oysa
içimde büyüyen o küçücük sırça ses
beni sana yetiştirmeye çalışıyor
ne kadar da acıklıyız değil mi
yazmak dediğim şeyin okumak olduğunu dilime açılan yaradan anlıyorum
son günlerde ilk gibi bir şeyim
her şeyin ilkinde buluyorum kendimi
sesim gökyüzüne küstüğünden beri avazımdan çıkan hiçbir şey beni tatmin etmiyor
kayboluyorum
kabullenmenin verdiği mutluluğa inanmıyorum
ellerimde sadelik yok
yanağımda usulca bir seğirme
oturduğum yerden kendimizi üzecek şeyler buluyorum
bencilliğime kader yalanını dikiyorum

unutulmak istiyorum
unutularak ölmek. bu benim en verimli mahsulüm

topla şimdi pılımı pırtımı
sen. topla işte
en çok bunu seviyorum
saçlarımı biraz yandan hatta
böyle olunca daha içten gidebiliyorum
gözlerimin zeytinliği ellerimdeki söğüde karışıyor
böyle daha ihtişamlı oluyorum
ellerimi ellerinden topla
kalbimi kalbinden
hiç kimsenin bilmediği o bakir yere gidiyoruz

dahası
düşünme bunları

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516935/deli-huydanlik.html>

kum.deste

kendi Muhsin
kıyafetleri telaffuzsuz
kalabalığı yumru içinde
kocaman sardunyalardan arasında
müşfik birer duvar
kalın perdeler
kalın gürültüler
yüzü kaybolmuş kalpler
geçimsiz imgeler düşünen
bileğinin kesilmesi sonucu
pıhtılaşmış bir intiharın
kopçasız
savunmasız
acı içinde kıvranan
derisinin kırmızı yüzeyinde
uzanmış
yanağında ölümü dizginleyen
kara buğdayların
sarı iştahında
çelimsiz
fütursuz
daha yaşamak istemeyen
haddini utandıran
haddini sıvazlayan
susmayı bileklerine kazandıran
kırsal bir çiçeğim

vazgeçmeyi topraktan bekleyen
bir insan kumu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517422/kum-deste.html>

tarihsiz. güzel

günler önceydi
iç cebine lavanta koymuştum gecenin
nepalin buluşuydu bu
belki de kayboluşu
radyodan rastgele bir müzik açmıştım sizin sokağa benziyordu
kulaklarımı memnun edecek şarkıyı bulmuştum
ağzımın içini kahve çekirdeğiyle mutlu ederken dilimde oluşan o buruk tat hep seni hatırlatıyordu
siyah küçük çantamın gözlerinde saklıyordum hevesle işlenen kursağımı
askıda duran hırkalarımı sıraya koymuştum
bugün beyaz olanı giyecektim
bir bulutu andırıyordu
yağmurlu bir günü evde bırakmış
çıplak ayaklarımın yürümeye başlamıştım
burnumu kımıldatınca görebiliyordum yüzünü
hayret edilecek bir kişilik olmayı amaçlıyordum günbegün
hızlanıyordu adımlarım
kıvrak ve sempatik bir şekle sokuyordum cismimi
şaka yapmayı bilmiyordum
öğrenebilirdim
latife olmayı becerebilseydim eğer
latif bir insandım aslında
neyselere kapılmak istiyordum hazır mevsimini bulmuşken
derken uzun bir aradan sonra aynı kediyi aynı ağacın altında korkarken yakalamıştım
kötü bir insan değildim
kollarımdaki ağrıyı içimdeki ihtiyarlığa veriyordum
bana iyi gelmeyen şeyler vardı
ayaklarımı kesen o şeyi hissetmeye başladığımda anladım
hala vardım
bir cam kırığı hayatımı kurtarmaya gelmişti sanki
doğrudum kan tutuyordu beni
gün tutuyordu
haftalarca tutsun istedim
sonra yıllar
sonra kendini gösteriyordu parmaklarımdaki ter
yumruğumu sıktım
ardından bir masa hayal ettim
nereye vuracaktım yumruğumu
gülmeye başladım
bunu nasılsa görecekti o gümüşten gözlerin
hayrandım kimliğine
bambaşka bir dutluk oluyordu her yer
bambaşka bir geçmişe ayırıyordum kendimi ve seni
kural tanımaz bir düşünceye girdiğimden beri seviyorum bu çıkmazı
kimsenin üzerine almayacağı bir nefesi tutuyordum
niye böyle söylediğimi bilecek kadar yaşlı ve olgundu dilim
ağzımdaki tat büyüdükçe büyüyordu
anlam veremiyordum bu derinliğe
kayboluyordum
mor bir yarada
...

bazen. (remember)

bardağı taşıran o son damlayım

bekleme beni

bazı ağaçları aşıp geldiğinde
anlayacaksın
yerinde boşluğun gemisi
ve
sen o gemilere binip gideceksin

bir orman kayıkcısı gibi
unutulmuş
eski insanlara
en eski tarihlere

dinle
ya da dinleme

insan yorar Martha
insan dönüp durdukça yorulur
dünya. senin içinde bir yerlerde

uzun zaman önceydi
sen uyumsuzlar ülkesinden gelen o yabancı duygu
içinde bulunamadığın güneşin gölgesi
kendini bende yok etmeye gelirdin
"remember"
baş harfinin en tepesinden karşı tepesine kadar
düşmek için yer arardın
kalbinin bir taşı hep eksikti
göz hizanda
hep bakamadığın bir gökyüzü
yıldızlar sancı vermek için parlardı
karnının üzerinde ayrılığı düşünmenin ağrısı
her duyamadığın yerde
aynı kuş sesleri
o kuş sesleri sana ait degildi
o yağmur damlası
toprağın kokusu

ellerinin üzerindeki yara
sırtındaki yükseklikten gelirdi

anlamıyorsun Martha
hayat dudaklarından çıkacak o son yolculuk
nereye uzandığı belli olmayan
yanına alacağın üç şeyden birisi umut olsun
gerisi teferruat
bak başıma bağladığım o mavi yemeni
ucundan sarkan mor
gözlerine inandırmaya çalışıyor gözlerimi
konuşmak için var olmuşken üç yaşından beri
kadere inat susmak istiyorum

yaşamaktan daha beter bir şey varsa
uyandır beni

hiç telaşım yok
sorgu odalarımda
sadece
aceleye gelmek istemiyorum

sonra
canın isterse biraz ağaç çiz ellerime
kuşları olsun

hıncımdan kokla

sonsuz dek
sonsuzluğa denk

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517868/bazen-remember.html>

fincanımın gürültüsü.

bu sabah
bir parça. kendimi tekrar etmek istiyorum
kalbimde. eksik olmayan bir telaş hissediyorum
güneşin kremalı doğuşundan sebep
kahvenin en samimi yerindeyim
en düzenli yerinde
aklımda. yerinde duramayan bir gülümseme
aslına bakarsan
sadece severek anlıyorum
sevmediğim şeyleri
bir parça. söylenmemiş gözlerim var mesela
şarkıdaki gibi
ellerim bir çift mutfak dolabını andırıyor
ekru bir gürültüyü
gülmeye meyilli kapanıyor her biri
ahşap yerlerini siliyorum yüzüme yansıyan ne varsanın
alışkın olmadığım bir şey bu.
eskiyen bir ağlama sesine dönüşüyorum.
eskiyen bir yüz çizgisine
gerginliğim. sessizliğin menteşelerinde gıcır gıcır dururken
yüzümü kirli camlara yaslayıp ölünceye kadar ağlamak istiyorum
bir fincan kahveye bi dal fesleğen kurusu atıyorum
ve bir parça gülümsüyorum
içimdeki dalgınlığa yıllanmış o kokuyu çekiyorum
sanırım özel bir rutubet alıyorum
kalbimi yemek üzereyim. Martha
beni bağışla. beni havalandır
kalbimi omuzlarına bindir. bir parça çocuk olayım.
bir parça anne.
bağdaş kuruyor içim. aynı zamanda
aynı zamanda aşığım
aşkımı devasa sokaklarda gezdiriyorum
ağaçları dolgun
kuşları turuncu
gizli bir bölmede
havasını bulana kadar. ayrı apayrı
öyle bakma. gözünü sevdiğim
şapşal huzursuzluğumu güneşte kurutmak öyle kolay bir şey değil
dansa kaldırıyorum kendimi
ayaklarımın utangaçlığını.
işaret parmağında hedefini şaşırان bir yanık izi
yüzüne benzeyen sabahları bekliyorum
elimde olmayan bir trajedi bu.
ağızda dağılan. çaylı kurabiye tadında olması gerekirken hayat
dudağımın şekline meydan okuyorum
nasıl okuyorum. bilemezsin
en çok gündüzleri başlıyorum sevmeye.
en çok özlediğim vakitlerde tutuyorum kalbimi
kahvenin tadını almaya başlıyorum. hem de birazdan
yine aynısı oluyor
işte yine aynısı oluyor
karamel bir düşünceyle
asılsız bir üzüntüde
asılı kalmış
buluyorum ellerimi

toparla beni Martha
üstüme başıma çeki düzen ver

bir parça da olsa
tekrar etmek adına her Şeyi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518457/fincanimin-gurultusu.html>

yanlış ve uzun boylu bir şiir.

ne kadar da uzun boylu bir yanlışım
ne kadar uykusuz
omuzlarım. simsiyah bir duvar
ne kadar da gerçek
Allah vergisi olsa gerek
uzanamadıka kendime daha bir yanlış oluyorum
sabah nerede olacağımı bilmiyorum
belki bir orkide açar
bir orkide daha
insan. hep umut eden bir yanlıştan geliyor
var olduğum sürece böyleyim
umut demişken özlediğimi fark ediyorum
keder zmleri olgunlaşıyor içimde
kader mahslleri
bir yara açılıyor bacağımda
kaşıdıka kanıyor
kanadıka kaşınıyor
her yanlışta olduğu gibi
Çok yanlıştan geliyorum
ellerimi bluzuma siliyorum
bluzumda bir sessizlik
tek doğru üzerimdeki kan lekesi
eskiden olduğu gibi
eskiden olduğu gibi
kırkıma daha bir yaklaşıyorum
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1519534/yanlis-ve-uzun-boylu-bir-siir.html>

devrik. sardunya

ağzım. göğün en yüksek katı
kenarlarında karanlık çiçekler
yutkunması zor bir koku

sadeleşiyor kış günleri
sıcak ve beyaz
dışarıda ahlaklı bir soğuk
üşümek. esrarengiz geliyor
duvarda hüzün duyguları
dünyanın oturduğunda yaygın bir sabahüstü
ayaklarım vurgu yapıyor
bir semendere
mavi bir çağa
bedenim bu dünyaya yabancı
iskeleti çürük. sebepsiz bir fani

uykusundan uyanan bir fotoğraf karesi. hayat
baktıkça gülümsüyor
bilgece uzanmış
siyah giyimli ağaçlar gibi
gözümde o son karanlık
mezar taşlarını düşünüyorum
yüzüme uzanmış sardunyalılar. bilinci kapalı
ayak bileklerimde toprağın insanları
gökyüzünü parçalara ayırıyor içimdeki lacivert
cılız bir bulutun yüreksiz yağmuru
ağzımdan sarkıyor sağır bir kuş
ayağa kaldırıyorum bütün masalları
sınırsız bir uğultu nefesimde
dünya kadar seviyorum
devirdiğim
ölümü

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1520220/devrik-sardunya.html>

Nepal'in gürültüsü

bir akşamüstü
hasretin türküsünü çalıyor Suavi baba
bense içimdeki her bir şeyin bilinmezliğini hafifletmeye çalışıyorum
avaçlarımda bir yolculuk giderek gülümsüyor
gözlerimde inci gibi doğurgan bir mesele
ellerim ilk defa doğru bir şehri gösteriyor
hüzünlü bir perşembe günü
omuzlarım düşük
suratımda bir kedinin sokakta kalmışlık duygusu
şiiir yaz diyor Müzeyyen
o konuşuyor ben yazıyorum
o gülüyor ben bir kere daha yazıyorum
kalbimdeki sessizlik anlattığı bir çok kimliğe şapka çıkartıyor
en çok burada mutluyum diyor Müzeyyen
en çok burada
Suavi hasretin türküsünü çalmaya devam ediyor
bilmediğim bir nedenle
bilmediğim bir duyguya sakin duvarlar örüyor
sahi
bir insan sana kaç kere bölünür Müzeyyen
susuyor
bir bildiği var da susuyor
ne söylesem söylenmiş
ne ağlasam ağlanmış gibi oluyorum
bitmek bilmiyor yazmaya çalıştığım bu akşamüstü
bir perşembe günü
her şeyin sonu
Müzeyyenin yeni bir başlangıcı oluyor
durduğu gibi durmuyor zaman
Suavi türküsünü baba gibi çalmaya devam ediyor
bense bir duyguya şiirler bitiriyorum
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1520681/nepal-in-gurultusu.html>

uyandım.

Judas söylüyordu durmadan
"before the dawn"
şafaklar senden önce görünmüyor
senden önce uyanmıyor hiçbir şey
tv sehpasındaki tozlu keder sarmış odayı
kemer sıkıyor güneş
yüzü ilk defa umuda benziyor
kediler basıyor duvarı
bir uyanış öncesi
oturma odasındaki tekli koltuğun rahatlığında her şey
sen ve köşedeki lambader
yanlış bir karar
şarkıyı değiştiriyorum
Judas devam ediyor
kahvaltı öncesi
"Angel"
bekliyor kanatları sıcacık
çarşamba sabahı
kuşlar daha bir güzel

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521867/uyandim.html>

sahne.

ne zaman yeni bir şeyler düşünsem
şir olacak korkusu sarıyor odayı
karanlık. kendini gösteriyor
kemiklerimden sıyrılan sesler
iri bir ağrıya dönüşüyor
duvarda çiçeklerin gölgesi
dudağımın kenarında. kahvenin şımarık sızısı
haddimi bildiriyor gibi. acı bir şeyler tutuyor beni
oturduğum yerden devam ediyorum delirmeye
kalbim. zencefilli bir şeyler istiyor
"tutamıyorum zamanı"
aklıma sadece Müslüm baba geliyor
saçlarımın dibinde uzun uzun sohbet ediyoruz
şir olacak korkusuyla

gülme istersen

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522002/sahne.html>

canım. hatırlar mısın

eskiden olduğu gibi
eskiciydim
omuzlarım bir bahçeye çıkıyordu
kollarım. bahçenin duvarlarına
sabırım inci gibiydi
inancım doğurgan
dudaklarımın haznesinde bir martı gülüşüydü hayat
bir martı sesiydi yaşamak

sonra
sen öptün
öpüverdün
uyandım. uyanmaktan
eskiden olduğu gibi
eskiden olduğu gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523022/canim-hatirlar-misin.html>

kalp dinletisi (ağır sesler)

uyanmıştıım
uyandığımı sanarak
bakmaya doymadığım için mi çoğalıyordu bir şeyler
yoksa kıyamadığım için mi
bilmiyorum.
uyanma günüim bitmişti
belki de
birikmiştim
evet çoktum
nasıl çoğaldığımı tarif edemem
çar çur etmiştim kendimi
direnmek için hiçbir şeyim yoktu
duvarların sırtında çıban olmayı başarmıştıım
sebeplerim çığ altında kalmıştı
sıralı bir şekilde şekilsizce terliyordum
alnımın üzerinde geçmeyen bir yazı
kazınsın istedim
geceıi gündüzüme karıştıracak kadar acemiıidim
muhakkak bunun için vardım.
yorgun gibiydim
dudağımı elimle bastırdım
karnımı deşiyordu yazlık bir fidan
düşündükçe
yüzüme tırmanan o ağır kahkaha
bedenimi boynumdan ayırıyordu
soğuk sohbetler içindeydim
hiç hesapta yoktum
bilmeden uyanmıştıım
istikrarlıııdı. ısırılmış dudağım
kenarından sızan her neyse bana ait değildi artık
başımın ağrısına rağmen aldırımadan gülüyordu
gülücü
cehennemi izliyordum
her şey susmuş
yastığım konuşmaya başlamıştı
boynumu seviyordu gülerek
kulağımın etrafını sarmıştı kıvılcım
o an gözlerimdeki ateş
kimsede olmayan bir şeydi
gülerek öldürülmüştüım
ilk defa
üzerime aldığım her şey umudunu kesmişti
savrulmuştum
kendime çarparak durabildim
ölümü avuçlarımın içindeki olağanüstü kabuklara borçlıyordum
etrafım çevriliııdı
karmaşıklar ülkesinde doğmuştum
sakin bir şekilde gülümsediğim her an aynı saatte susturulmuştu
zaman neye durduğunu bilmeden durmuştu
alnımın çevresindeki bu gürültü
defnedilmişti bilmediğim bir yere
arkama bakmadan uzaklaştıım
uzaklaştığım yer çivilendiğim yerdı
enine boyuna ayaklar altına alındı nefesimdeki soııly bekleyiş
kendime göre yıkılmıştıım

kendime göre rüzgarım vardı. sırtımdaki kemiklere doğru esiyordu
kapılar kapandı
bir kalbin düşüncesiyle süngülendim
kalbim sümbülden bir kokuydu
koparıldım
yeşili bol bir nehre bırakıldım
gözlerim bir geyiğin duruşundan geliyordu
saçlarımdaki kıvrımlar dudaklarımdan dökülen ince bir yağmur gibiydi
yanaklarımdaki orman dünyanın hiçbir yerinde yoktu
ağaçları söndürdüm
dışarıya kadar soğuktu bedenim
gömülecek yüzler vardı
ağaçlar
kuşlar
ağır kuşlar
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523555/kalp-dinletisi-agir-sesler.html>

mostly. ben

toplu şekilde öldürölüyorum Martha
iyleyicisi yok hayatımın
bir mithrilim de yok
elini uzuvlarıma koyup kanıma dokunma
iplerini bileyiyor nefes alanlar
gür sevenler
yorgun bir uyanış avuçlarımdaki kırmızı
beni tekrar etmekten vazgeç
bana üzölmekten
boynumun kenarında açan mor ve şehvetli bahar
içime dökölen bu arzusuz nehirler
beni benden götürüyor
nefret ediyorum uyanmaktan
sabahları yüzümü yıkamaktan
dişlerimi gıcırdatmaktan
bunların hepsi birer intihar koreografisi
öldürölmeden önce ölümüne giydir beni
yastığım mutasyona uğramış
ayaklarım birbirini seviyor olabilir son kez
sürreal taşkınlığı kutlu olsun evrenimin
mutlu gebersin
biliyor musun Martha
sana bunları tek kişilik özel bir odadan yazıyorum
özellikle seçildim
özel bir kanatsızım
toplu şekilde şaşırıldığı hissediyorum
şaşkınlığından öperim
metropolu sağlam ağır bir yaşam bu
sağım solum nitelikli küfürleri ağırlıyor
dudaklarımın koku alma duyusu varmış gibi
burnumun direği pis bir şekilde gülüyor
seni keşfediyorum
seni hapsediyorum
seni hazmediyorum
gerçeği söylemek gerekirse
uyandırılmış bir ölü kadar gereksizim
üzerime atılan yavan bir dürtü bu
şimdi susabilirim
yaşamına
ölümüne
sebebine
...

bir cumartesi meselesi.

hazırda duygusu olmayan bir pencere kenarı oluyorum
yeni alışacağım bir gün
hatta
bugün üçüncü gün.
ağızda portakal balının yoğun tadı
kızarmış ekme kokuyorum elimde olmadan.
masanın üzerine koyuyorum toy bir çiçeği
açacağı günü değil de güleceği günü bekliyor gibi.
aklıma ne geldiye yaşıyorum
krem rengi bir fincan
istemeden de olsa
yumuşatıyor kalbimi.
yüzümde yüzünün çizgileri
yalın ve sıcak
bir hikâyenin başlangıcı gibi
buruk bir kahvaltı insanıyım
yalnızlığı işlek.
kafamın içinde gizlenen renkler
elmas gibi parlıyor
o kadar gelişine düşünüyorum ki
dudağımın kenarına bir kayık yanaşiyor
aynı pencerenin kenarında
aynı hazırlıksız bir hisle
müzmin bir göl oluyorum
kendimde dolaşırken
gördüğüm şey yaralıyor beni
özgün bir şekilde gülümsüyorum
sakin bir kahve çekirdeği gibi.
yukarıda yaşananları sol omzuma sevdirmeye çalışırken
oluyor ne olduysa
sırtımdaki ince ağrıya
yalnız bir cümle kuruyorum
bir öğle vakti
her baktığım yer cumartesi
yorgun bir beyza oluyorum
isteyerek
öyle yalnız
öyle vasıfsız

kendimi kaybediyorum

sonra
kocaman
bir ayna
elimle seviyorum üçüncü günü

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1525089/bir-cumartesi-meselesi.html>

istikrarlı. kriter

sevemiyorum.

ben. kalbi kırılmış kokusuz bir fesleğenim Martha
dışarıda unutulmuş cansız bir yara
hiçbir zamanım. yeteri kadar yok
şekilsiz bir kanatsızım
değerlerim. sağanak ve rüzgarlı
annemin. beni hep yanlış anlaması kadar tatlı ve yorgunum
babamın rüzgarı gibi gereksiz

sevemiyorum kendimde olan şeyleri
basit bir doğurğanim sadece
bilindik ve yabancı
dilimde adını bilmediğim bi çukurluk. içinde nane fidanları
hep burnumdan geliyor dağınık toplu şeyler
koyu ve turuncu
halının üzerinde susuz bir desen
gözlerime doluyor tozlu raflar
ahşap hüznler
ciddi bir şekilsizlik bu.
sevemiyorum dedim ya. Martha
annemin habersiz çıkıp gelmesi kadar yokum bu dünyada
var olmak için anahtarını çeviriyorum kapılarımın
kimse yok muuuuu diye bağıyor ciğerlerim
kurumuş ve kan bağlamış
kış reçelleri gibi.
midemin üzerindeki yalnızlık
susmak bilmiyor
kasımpatılarım ise konuşmuyor artık benimle
yeni aldığım pencere önünü sevdiremedim hiçbirine

başım çok ağrıyor Martha
annem şakaklarımı seviyor bir bir
kendimde olan şeylere rağmen

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1526568/istikrarli-kriter.html>

soluksuz. şarkı

sonra. bir şarkıya bağlanıyorum
Leo benim için söylüyor
sakallarına dokunuyorum duygularının
hiçbir şey olmamış gibi yapamıyorum
ellerimde tutunamamış bir özlem
sesimde kavrulmuş baharatlar
odanın duvarlarından çıkamıyorum
devam ediyorum bağlanmaya
sen benim düşünülmemiş kelimelerimin kıyısında oturmaya devam ettikçe
aşkım. geniş nehirlerle açılıyor
bilemiyorum neresinde duracağım dudaklarının
gözlerinin perdesi çoktan kenara çekilmiş
beni bir daha böyle sevemeyecek olman güçlendiriyor kemiklerimi
boynumda bir ağrı
öpsen geçecek miydi bilmiyorum
sonra. bağlandığım yerden kopuyorum
ilk defa uzak ve yalnızım
Leo benim için söylemeye devam ediyor
göğsümün arasında sardunyalı evler
avuçlarıma sızıyor
yüzümden düşen şarkılar

ve hiçbiri

beni sana getirmiyor

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1526736/soluksuz-sarki.html>

kaybolan. ihtişam

zeytin bahçelerini özledim Martha
sadece bundan ibaretim. biliyorum
kelimelerimin ve söylediklerimin hiçbir heyecanı yok
uçurumun kenarında bile değilim
düşmekten korkacağım bir nedenimin olmaması iflah olmaz bi trajedi
sol gözümle vedalaşıyor gibiyim
midemin üzerinde ağır bir replik
çılğınca bağılıyor
kulaklarıma inandırmaya çalışıyor içimden geçenleri
hiç bu kadar zoraki gülümsememiştim. hatırlamıyorum
gelişiyoruz Martha
özlemin kaybolmasıyla
bahçeye açılan gizliliğın ihtişamıyla
hoyrat bir rüzgar eşliğinde

yeşilini seviyorum aslında
yeşilin tonunu
kendimi derinliklerinde unutmayı
kaybolmaktan yana endişelerim. hayra alamet değil
üşümekten korkmuyorum
sarılmaktan başka hünerimin olmaması bi nebze rahatlatıyor beni

biliyor musun Martha. bence acilen bilmelisin
yoksa bir bir yaşıyoruz
ölmekten başka derdimiz yokmuş gibi
bir de zeytinlerin özlemini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527341/kaybolan-ihthisam.html>

bir şiirin dantesi. Martha

bu sabah bir papatyanın sardunya olmasıyla uyandık
kimsede görülmeyen bir şeydi
Martha ve ben
iki insan söğüdü
ruhumuzda gidilmeyen ormanlar
heybetli ağaçlar vardı
biz hep olmayana adamıştık kendimizi
bir kuş civıltısı saklıyorduk
avuçlarımızda
bir karınca mevsimi

yüzümüz hiç görülmemiş bir gökyüzü
utanıyorduk. yaşarken bazı şeyleri
nefes almak külfet
yutkunmak mahşer yeriydi.
bu kez kalabalık öleceğiz
galiba. diye gülümsedi Martha
yanağındaki gamze dokunulmamış yonca gibiydi
cehennemi görüyor musun dedi
bak içimizdeki bulut nasıl da şekilsiz
gözleri bir çift zeytin olmaktan çıkmış
dağ gibi duruyordu
korkulacak bir şey değildi
korkutan
kalıcı ormanları seviyorduk ikimizde
kalp kalbe giyinmiş
o çılgın atları

bu aşk burada bitmez diye fısıldadı
bu aşk. yalnızca seninle biter.
hiç bu kadar aşık hissetmemişti
kulağı duyulmayı duymuş
ağzı sardunya gibiydi

dudağımızın kenarında cehennem olmayı seviyorduk. biz

gülmüştük bir kere
ne olursa olsun
hiç gidilmeyene varmıştık

kendi içinde söğüdünü büyüten
bir orman efendisi gibi

papatyaları susturuyorduk
bir bir

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527633/bir-siirin-dantesi-martha.html>

biliyor musun.

sıcak nehirler vardır
kıyısız kalpleri yüzdürür
sen. gözlerini düşünürsün
ısınan gözlerini
solundan kalkmıştır ağaçlar
kökleri ve insanları
şansı delidir
sakinleşmeyi bekler. o son yaprak sevici
saksâğan kuşuna gülümser
orada bir yerlerde
kalbine
rüzgarı giydirir
keskindir
soğuk nişancı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527818/biliyor-musun.html>

sıçrayan balina.

balinanın kamburu
döküyor denize kirini
dibinde kelepir midye bozgunu
acımasız okyanus
acımasız sahne
soprano söylüyor
ağızındaki balığa
ağızındaki kire
seyircisi önünde
yosunları köpürüyor gramerin
kırmızı bir japon balığını geçiyor saat
zaman zihnimde tsunami
kamburunda bir deniz kestanesi balinanın
inme iniyor karnındaki rahmine
bir ölüm kalım
bir mercan mevsimi

kasığında siyah hüzün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528150/sicrayan-balina.html>

uyum. kurusun

rüzgarı kaybolmuş yapraksız ağaç gibisin
dımızlak kalmış gövden
yeryüzü serüvene doymuş
her yer zamansız
her yer masaüstüne bırakılmış gereksiz dosyalar gibi
kabuk bağlayamamış yaran
gövdenden akan. yeşil
derine zimmetli bir cürüm
kuruntu yapıyor kuşlar
kedilerin kalbinde bir sokak köpeği
soğuk. iyice soğuk
anlamıyorum yazdığımı
anlayamıyorum
derinlerde kaybolan. esaretin ışığı
konuşlanmıyor kelimeler
benim adım. uyumsuzluk
soyum. direnişçi

vazgeçtiğini. biliyorum
sevilmediğininide
bu gürültülü hissediş
kanatlarından gelen gıcırtilar
boğazına düğümlenen ortancalardan geliyor
sesin özürlü
ağzının kenarları duvar

biliyor musun
akşamüstü olunca delirdiğimi görüyorum
buna eminim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528299/uyum-kurusun.html>

dinle. bugün o şiirlerden değil.

benim adım uzun zamandır hiç söğüt olmadı Martha
dudağım yeşile çalmadı
çakralarım kapalı.
çenemden aşağısı uçurum
çenemden aşağısı çorak.
kendime bakıyorum
baktığım yer uzak ve çelimsiz
boynumdan aşağı düşmeyi sevdiriyor hayat bana
hayat kelimesinin içinde bir mağara
ben o mağarada karanlık olmayı biliyorum sadece
affet beni
varlığını geride bırakarak özlüyorum seni
elimde değil

canım bir şeyler karalamak istiyor
aklıma geliyor bir güvercinin yüzü
ben. o güvercinin bileğinde zarif bir ağırlı oluyorum
sen. o ağırlıda bir gökyüzü

buralar baharı benden saklıyor Martha
gördüğüm şey bahar değil
ben. ben değilim artık
herkesleşmeden geliyorum
oturduğum yer hep düşündüğüm yer
duvardan içeri giriyor bir melek
şaşırmadan yapamıyorum
çiğdem çiçeği yeni yaprağını fısıldıyor kulağıma
duyduklarım çayır çimen ve aşk

yanağıma çizdiğim çam ağacının esintisini kapatıyor
kulağımanın içindeki ses
incinmeden duramıyorum.

aynaya en son ne zaman baktım bilmiyorum
içimde çatırdayan şeyin adı zeytinin kalbi midir
sen kalbim misin
sen hiç bu kadar üzgün söğüt gördün mü
fesleğen koktu mu nefesin
balkonda unutulan rüzgar gibi oldun mu mesela
yağmura en son ne zaman sevindin

bilmiyorsun.

dışarıya her baktığımda susamış hissediyorum kendimi
sokağa acıkıyorum Martha
kedi olmayı özlüyorum
gözlerim. kuşları takip etmeyi özlüyor.
bir ağaca nasıl dokunulur. gün gelecek unutacağım belki de
her yer çıkmaz bir koridor
ayaklarım yürümeyi vazgeçtiğinden beri her şeye sağırım
bedenim hiçbir şey duymuyor artık
şirsel hiçbir şey yok elimde
duvarlararası gidip geliyorum
biraz anneyim

biraz kadın

en son ne zaman dokundun kalbime
onu bile hatırlamıyorum

şimdi
o mağarayı unut
o mağarayı. son karanlığına kadar unut

dinle

bugün. bizim mahallenin kuşları gibiyiz Martha
biraz uçmayı unutuyoruz
biraz
her şeyi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530793/dinle-bugun-o-siirlerden-degil.html>

şuabiye.

seni güzelleştiriyor
insanı Beethoven
kalbinde vişneli çörek
gözleri şerbetli duvar
saçma sapan kahkaha atıyor fırında zaman
kabarmaya doymuyor insan ötesi
içi upuzun hamur teknesi
içi karanlık şeker
o güzelim
mayasız
dünya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1535172/suabiye.html>

inanç lekesi.

herkes bir yere gidiyor
sen bilmediğin yüzüne
ben. bilinmeyen dünyama
babam öğretti yürürken rüzgar çıkarmayı
annem gibi krizantemlerin sessizliğinde yaşamayı
ayaklarımda yaprakların sarı hüznü
yalansı sıcaklığı

ben. aynı kahvaltı masasında oturmuyorum artık
aynı güleryüzü yakalayamıyorum bugünlerde
kalbim. mor bir glayör
mutfak penceresinin lilyumlarına doğru bakma telaşında
yorgunum. içimde bir sterliçya
karşılaşmamız tamamen kış meselesi

çayın şekerli
domateslerin kabuklu oluşu artık ırgalamıyor beni

üzgünüm. kirpiklerimde bir kamelya
ağladıkça ağlıyorum

aslında sofradaki zeytin çekirdeği deli ediyor beni
yerken saklamayı unutmuş olmam ayrı deli ediyor
her yer zeytinlik oluyor
her yer zeytin yeşili
benim için önemli olan şeyleri düşünmemen arttırıyor içimdeki fırtınayı
bütün çiçekleri alıyorum camın önünden

bu şiir gibi konuşmayı unutmamalım istersen
ya da unut.
unut
üzerimdeki gri hırkayı
dokusundaki salaş gözleri

birden kayboluşun geliyor aklıma
iris çiçeği gibi oluşun
iki kaşımın ortasında asil bi rüzgar
beni benden alıp sana getiriyor
hiç düşünmüyorum ardından
aşk biten bir seydir diyor. mor krizantem
karşılığı olmayan bu yolculuk neden düşündürüyor seni
bilmemek için direniyorum.
bir o kadar da düşünüyorum

nacizane. dönüyorum yüzünden
yüzüm henüz bilinmeyen bir rüzgar kırıntısı

beyaz bir inançla leke sürmeye çalışıyorum annemin sessizliğine
annem gülümsüyor
yanağında papatya

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1535752/inanc-lekesi.html>

biçimsiz kallavi

cüssemden düşen çiçeği
o yalnız. kurmuş şehre doğru bıraktım
ellerim bir çocuğun esmer yüzüyle besleniyor
ellerimin kafası dağınık
ellerim derin
mevzumuz. bir incirin çekirdeğine bağlı
yalanların iştahla uluduğu yerde
güçlü ve beyazız
fil denginde her şey
karın boşluğumda atlar koşturuyor
hayat enine çok meşgul
boğazımda çatırtılar
öksürüğümde merdiven boşluğu
uğrumda yaşamalıyım
umurumda olan her neyse işte
körlemesine
öyle bodozlama
şakaklarımda billur bi ziyan
tereddüt ediyor kadrajım
midemi uyandırıyor değerli bir şey
bir inilti kasığımda
esrarlı
nağmeli
ahmak bir keşke
amaçsız yeşilleniş duvar kağıtları
duvarlar aralarında rutubet konuşuyor
kulaklarımı yaslıyorum bir kirlentin dokusuna
bütün kokulara kapatıyorum kendimi
çok gri gülümsüyorum
yaslandığım yerden
ağır ceza mahkemesi kuruluyor yüzümde
yüzüm aşık
kalbimdeki devrimi gülümsetiyor bu hayta serzeniş
hangi beyaz yanıyor
imtihan ediyorum nicedir
gümüş ötesi bu Mücella
Mücella kim bilmiyorum
sustukça heyelan bağırdıkça gök gürültüsü oluyorum
madeni arzuların deliliği gibi ahenkli
ne kadar sakin düşünsem avaz avaz bağılıyor
havadaki şiddetin ahusu
midemin üstündeki
çok katil bir akşamüstü
çiçeği burnunda ölüyorum her akşam
mercan renginde
asumanlar eşliğinde
apansız
göğsümdeki kallavi
biçimsiz ummanları düşürüyor
her yer zindan
her yer ellerimin karanlığı
her yer tereddüt
paramparça ediyorum zihnimdeki taşları
ayaklarımın altında çılgin bir duvar

sesler dudaklarımaya dökölüyor
kıyamet dudaklarımdaya
gün kakölünü düzenliyor
amacı yürek yemiş
amacı küheylan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536092/bicimsiz-kallavi.html>

evolve.

vazgeçtim norland
sularına bıraktım kırgın vadileri
ilk defa
bu kadar
düşünmedim ellerini
nehrinin suyundan içerek
yıkıyor
ağrımın eşiği

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536859/evolve.html>

döşümüzdeki dikte.

durgunduk. daha delirmemiştik
davamız dönüşümlüydü
dizlerime düğümlenirdik
düşündümde
darmadumandık
damlardan düşerdik denizlere
durmadan düşünen dilsizlerdik
durmadan dışlanan dahiler
durmadan dizginlenen dağcılardık
dağlanırdık dizboyu
dipdiriydi dramımızı
dardaydık. dokularımızda dişi dertler
düşünserdik. dizlerimizde depremler
düşlerimiz delik deşikti. dolmuştuk. dolardık
davranmasaydık dostumuzun darda duldalarına
diyaframımızdan. devrim diye dizilirdik
değmeseydik dudaklarımızın durgun denizlerine
darağacında dallara durur
dışarıda doyamadığımız değerlerimizle dövüşürdük
darbeyi düğümler. dönüşlere dönüşürdük
dünya. dünkü dünya
devamlı dokunuyorduk
düşüşe doğru
düşen düzene
düzeyli dirlikçilere
dişli dubalarla
dönemsel dokuzları doğururduk
dinmezdik. dinmedik
dönenceler döküntülerini dökerdi
doyumsuz doruklara.
daha. demiştik demeyeceğiz datlı dillim
düzenli dökülüyoruz. duvardan duvara
devamlı dilemmayız
devamını düşünemediğimiz derinlikteyiz
dirilmişliğimiz dizilmiş dudaklarımıza
dengemiz. değişmeyen dolgun dalgalar
damağımızda darmaduman delirmişlik
defnelerimiz darda
defnelerimiz dirençsiz
deşmeyelim dikişlerini düzenin
dutlarını dizmeyelim
döşümüze daldıkça dahilerin
dağıldıkça dağıtıyoruz dülgerce.
dehşetteydik.
düşkün düştük
damsız. döşeklerde direndik
direncimiz dilenciydi
direncimiz daha

durduk. durduk
dalgalandık
dalgalandıkça deliliğe durulduk

dönence

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536969/dosumuzdeki-dikte.html>

haylaz. omlet

mesafeler. bizim turunç bahçelerini sevmeye gelmiş
kurutulmuş bir rüzgar var ceplerinde
hafifletilmiş bir bulut

haha düşünsene
tavan mavi. içinde şımaran turuncu bi omlet
yüz verdikçe kabaran isyankâr bi gösteri
ellerimin anlamadığı bir şey var
anneliğim olumsuz. ve hâlâ düşünüyorum
bir çöreğin susamlı hikayesini
havuçlu kekin mağarası olduğunu ve içinden çıkan haylaz çocukları
gün. halamın taze kurulmuş masasına dönüşmüş. mesela
üzerinde kendini menekşe reçeli zanneden bir dal ıhlamur

düşünsene
öyle mesafeli

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537154/haylaz-omlet.html>

yörünge.

yok denecek kadar natürel bir yeşillikti gördüğüm
tadında toprak vardı
yağmurunda buluta benzer bir şey
sonra içimden dışıma yansıyan soğuk yaz
mayhoş çiçek kokusu
beni kendime getiremeyecek kadar parlıyordu
sonra
bütün sesler öldü
ben yaşamaya devam ettim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537496/yorunge.html>

tarçınlı nehir.

oturmuşum Orta Dünya'nın kenar tepelerine
kanatları ay çöreğini andıran bir hikâye yazıyorum parlak umudumla
eski vadilerin suyu yırtan çağıltısıyla
dehşete sürüklüyorum nehirleri
kabuksu baharların gözü önünde
keskin kokular veriyorum
ağzımda üç günlük
gölge sesleri

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537654/tarcinli-nehir.html>

gölgeden. yara

unutuyorum Martha
insaflı bir şekilde unutuyorum her şeyi
avuçlarımın içi. yüzünü terlemiş
sırtım ağır bir meseleyi
dizlerimin üzerinde bir çığlık eskisi
zorluyorum babamdan kalan mirası
kuşlu bir sehpa seçiyorum kendime
kalbime. ince bir tül
hatırlamaya çalışıyorum bir sokağın adını
oturuyorum. hiç sevilmemiş gibi yapıyorum
hiç sevmemiş gibi
sustukça
susuyorum
bir çiçeğin yaprağına
sonra
gözlerimden düşüyor bir şarkının yorgunluğu
uyursam. gölgesine denk geleceğim kendimin

unutuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537958/golgeden-yara.html>

lüteb melse.

onun yüzünde başlıyor her şey
onun yanaklarında açıyorum gözlerimin ışığını
yüzümün bahçelerine doluyor "delice. delice zeytin"
bir kuple sıcak süt koyuyorum kalbine
bir tutam annelik
saçlarını öpüyorum. ellerimle
sonra. yeniden başlıyor her şey
uzaklardan yeni gelmiş yüzü
dünyalar benim oluyor
dünya oluyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1538152/luteb-melse.html>

uzun. kırlangıç

her gün bilemediğin karanlık
öğrenmeden bitiverir. kanadı kırık
alışılmışın dışında. keyfe keder
annem söylemedi hiçbir şey
kafesin içine koyduğu ben. ne kadar aydınlık
sırıttıyor kalbim. ölmüşcesine
ne düşünsen olmadığı gibi. acıyıp bozulan
ellerimin arasında devrik kırlangıç
babannemin çiçeği
adında. aldatılmış mozart
bitsin bu güneş doğması
açılsın gökyüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1539844/uzun-kirlangic.html>

ve.

insanı bozuk
kaynağı türü tarihi kabarık
raflardan sarkan duvarlar gibi buz
acımasız yorgunluklar ellerinde
hiç doğru değil. bu sabah ve ertesi
düşüncesi devrilmiş. sevginin
anlamış değilim. noktanın verdiği hazzı
çapından sıyrılmış ruhum
balkondan aşağıya düşüyor
eskimeyen bir şey bu aksanlı zehir
yeryüzünü susturuyor
acemiliği
sıradaki şarkıya emanet ediyorum insanlığı
hiç bilmeden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540792/ve.html>

reçete.

saf mutfağımın
yalnızpare
söğüt sever
gözü açık kurabiyesiydi Martha
gülümserdi merdanemin unu. fanusumun içi
havaya girerdim. ağlayarak
anlamış değildim kendimi
sırtımda bir yığın reçete. talimat vs
tatlı telaşlı kavanozlar konuşuyordu tezgahın üzerinde
ahşap rendemin vermiş olduğu çikolata yapraklarıyla düşünüyordum
ölmüştüm bir kere bulut şekerinin pembe dünyasında
gülümsemeyi unutmuş vanilya kokusu kadardı atmosferi ellerimin
hatırı sayılır kapının o süslü zili depresyona girmiş bir sipariş giriyordu
mutfağın kapısını kapatmış. saat dörde doğru hatırlıyordum her şeyi
bu nasıl mayası tutmuş bir hikayeydi fues çöreğine yüklenen
yanmıştı bir kere. bilemiyorum
balkona serdiğim o muhteşem kaygılı meyve pirinçleri
dut yemiş bir kuşun kişisel bakımıydı. kanatlarına bindirdiğim anlam. bir annenin Martha öpücüğüydü
kaybolduğumu sandığım o hassas terazi. bağımsız ruh
halının altına sakladığımız o mucize kararlar
süt revan olmak için yaşıyordu
elimde kalpli kurabiye kalıbı. dünyanın anatomisine meydan okuyorduk
Martha ve ben iki insan arasında kalmış mutfak tıkırtısı
sıcak çikolata kadar özgür
masanın ayaklarına dolanan kedi gibi hayal mayaldik
gülmemek için yalvarıyordum midemin derinliklerine
şiiiri batsın kalbime oturan şeyin
hırs yapan birine laf anlatmak kadar güzeldi bu çileli mutfak
seni arardım. ve hiç bulamazdım Martha
kabartma çiçeğim
çaydanlığa su koyma sebebim
aşka gelme olasılığım
belime vuran ince ağrım
yaralanmayı seninle öğrendim
yaralarım üfleme
gülme. zor aynı zamanda pratik sevdik biz
işte bu yüzden. yükseldi kalbimizin ısı
olsun.
seni hep göz kararı sevdim

şapşal
ben. ölçülü sevemem ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540990/recete.html>

evet.

bazen. çok güzel bir şarkı oluyor
yanıma aldığım
bazen. bir film karesi
bazen de karşıdan karşıya geçen cevval ama yaşlı bir insan gibi görünüyorum.
eskilerime gülerek
delirmiş. kaldırım çiçekleri arasında
uzuvlarından ölen ağaçlara karışıyorum
aldatılmış. yaralanmış toprak kokusu gibi
ayak parmaklarıma kadar susayan
yanıma aldığım
geleceğe doğru

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545934/evet.html>

müzmin.

ağır bir tabloya çizildik Martha
mutfağı olmayan
yanağı etnik
duvarında kıdemli çörek
ağlayan huzur
anlam veremiyorum
avuçlarında gecenin dördü
anneme benzeyen bir yara
bileğinde kan
kulağının arkasına gizlenen bir tutam saç
masanın üzerine yatırılan. yanan neşe

kalbinin külü
genzini yakan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546603/muzmin.html>

bilginç. b

bir beyaz bulutum
bir bulut bestesi
buzdan
buhardanım
biraz benceyim
biraz. belki de

bembeyaz
bir balığın bilinmeyen beldesiyim
belki biraz buğuluyum
biraz boğucu

bir beyaz bulutum
bir bulut bekçisi
beğenilmem
begonvillerden bilinirim

bak burası bekleyiş birliği
birlikten bilenirim
bazen burçak baharı
bazen başak bedeniyim
ben. beni bilirim
bilincim babutsadır
bamtelim bir bitki
bazen. başkaldırırım
böyle bilinirim
boylu boyunca bir bulutum
boylu boyunca beyaz bir böğürtlen
burası bilgeliği bilir
belleğim beyzalığı

bir beyaz bulutum
bir bulut bozgunu
buzulları büyütürüm
bekleyemem bazenleri
bencilleri
buldumcuları
bulunmaz bir beliz
bulunmaz bir bahaneyim

bir beyaz bulutum
bir bulut bahçesi
ben. beni baltalayamam
bağlanmadan
bilgece

burası begonvil
burası bertaraf
bağlılık bölgesi
bademleri büyütür
babutsayı bilirim

bölmeyin beni
boş bardağın bilincindeyim

bulunmaz baharın
biraz beteriğim

bir beyaz bulutum
bir bulut bohçası
beni bilmelisin ki
burası boşluğum
boşluğum. bir bilmece

bulunmazım ben
bulunmam
buraya
b'aşkayım
b ye bi başka

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547131/bilginc-b.html>

değil mi.

eskiden ne çok konuşurduk Martha
ben sana ölmeye gelirdim her seferinde
öldükçe. severdin saçlarımı
saçlarımın ucundaki dalgayı öperdin
kuzu gibi olurdu her ölüşüm
senin kolların vardı
çok köklüydü
bizim bahçeye benziyordu
içine yeni öyküler
merdivenli şarkılar
arsız. ekşi otlar düşünür
seyre dalardım
her seferinde ağzım açık kalır
içine sen kaçardın
uzun uzun hayal ederdim
uzun uzun öleceğim bir günü
kiraz ağaçlarına dinlenmeye gelirdi serçe kuşları
ağzlarına bizi düşürürdü her biri
her yerin anılarla çevriliydi
sen anlatır
ben sarılırdım
sonra sabahlar olurdu fark etmeden
sen omzuma tık tık yapar
kalbimde olup olmadığına bakardın
gözlerimi her açtığımda
uçsuz bucaksız gülümserdin
sonra
sol yanağımda bir çukur olurdun
oraya pamuk şekeri gizler
öyle giderdin
sen çok eskiydin Martha
köklü bir melek.
kanadında
durmadan ölmeye gelirdim
ölmeden yapamazdım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547954/degil-mi.html>

koşulsuz.

kalbimin üzerinde ahmak bir mucize
durmadañ gülüyor gerçekmiş gibi
çağı bozuk. kuşların dünyası
anlaşılmañ bir şiir kanatlarımdaki yorgunluk
olmañ tükenmişlik ılık ılık akan
kafamda sarı heyecan
hepsi buraya kadarmış
incinmiş korkular. sanatsal düşüyor dudakları
şansı olsa sever. belki
krizantem. ağır yaralı
pencereler sonuna kadar kapalı ve düzenbaz
dirseklerimi acıtıyor ruhu
dışarıya açılan kara dutlar. misali
seyreltiyor anlatacaklarımı
vazgeçiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548971/kosulsuz.html>

kayıp. neşe

daha fazla okumalıym demişti
bir zamanlar.
o zamanlar. hürmet dolu sarmaşıklar
karışıyordu yan sokağa
Martha'nın ellerini toprağa düşürünce
geçmişten çok uzakta kalırdı şaşkın kuşlar
canını sıkıştıran begonviller kadar neşe doluydu
gülümsemek. yorucuydu artık
bitirmek üzere olduğu üzüntünün sayfaları arasında kayboldu Martha
hiç bulunmak istemiyordu
hiç. bulaşmak istemiyordu mutluluğa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549471/kayip-nese.html>

nane yaprağında şiir

bu sabah Mozart yoktu
Beethoven'le devam ettim
sanatsal bir çay bardağına benziyordum
içinde nane yaprağı
tadında annemin yanakları
aşkı şekillendiren bir şeyler vardı gözlerimin ucunda
biten ve heyecansız şeyler
balkona demir atmıştım. ayaklarım japon balığına benziyordu
nepal'in süzölmüş mürekkebi
hiç denemediği üzüm reçeli
mavi bir ipucu gibiydi
aptalca gülümsedim
sinirliydi ahşap masa
ayağında. bir kedinin intikamı
bu tatlı kaos hoşuma gidiyor
dolabın içine saklıyordum sabahı
Mozart kapıdaydı
babam. rüzgar koleksiyonunu vermek için gelmişti

çok sevindim. diyemedim

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549773/nane-yapraginda-siir.html>

derin. yaz

sevgilim
hadi. bana kış gibi davran
içinde karlı sardunyalarda
bademli kek
ve çilekli limonata
derin soğukları olan
gölgeli bahçeler gibi

sonra
istersen yine yanabiliriz

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550330/derin-yaz.html>

avucumdaki fani.

yirmidokuz harfli bir apartman düşünüyorum
düşündüğüm yer. yüzün
hep sarmaşıklı bir balkon hayal etmiştim yüzünde ama olmayacağı tuttu her daim
düşlediğim yerde. tuvalet aynası
elini yüzünü düzeltiyor bir ağrı
yüzüm bozguna uğramış hayat gibi. teyelliyorken kendini bana
karın boşluğumda biriken insan yaralarını tutuyorum omuzlarımda
kalbim. dar bir sokak
çocuklar geçmiyor artık
kalbim. git gide daralıyor
ağzımın kenarında emanet bir vişne reçeli
yalnızlığın sesine ölümün var oluşunu anlatıyorum her sabah
buruk bir yükseklikteyim
aşağısı. siyah bir figan
sonra. dedemin babaannemi sevişi geliyor aklıma
bu iyi bir şey
karanlığı açabilir
onların yüzünü her pazar olduğu gibi günlük güneşliğe çevirebilirdim
hayal bu ya
kavrulmuş susam tadında ilerleyebilirdik beraber
yüzümüzdeki gülümsemeyi karşılık olmadan vermiyor hayat
verebilirseydi
bir ceviz ağacının gölgesinde ölmeyi düşünebilirdim
yazamadığım şeylere feryat edemezdi sabahlığıma damlayan her gözyaşı
her ah ettiğimde ah eden bir kişilik bozulması karşımdaki duvar
ne söylesem kavga çıkartıyor üzerimdeki fani yorgunluk
sonra dizlerime yatırıyorum çocukluğumu
okşamaya kıyamıyorum saçlarını
her ağzını açtığında kocaman bir bahçeye çıkıyor içindekiler
gülmeye başlıyorum
gülümsemeye
serçe parmağımın serçe olduğunu fark ediyorum
bir geçimsizliğe minder atıyor gibiydim
yirmidokuz katlı
bir aşağısı sesli
bir yukarısı sessizlik
erkenciydi anlaşılmanın verdiği her rahatlık
sonra uyanıyorum
saat altıyı geçmiş oluyor her seferinde
her seferinde ellerime bakıyorum
avuçlarıma M harfini çizmiş yaradan
hayret adında bir kuş oluyorum
ağzım bir ağacın dalı
içim soğumak üzere tasarlanmış bir insanın omuriliğine dönüşüyor
zor bir bedene sahip olmak ruhumun işgüzarlığı
üzerine içilen bir bardak suyun nefes alışlarıydı hayat
gözlerimi hangi ağaçtan keseceğini bilememesi gibi
ayağa kaldırıyorum kalbimi
kalk diyorum kendine uzun bir kelimededen mutluluğun anlamını çıkar
yüzüne vurduğun her suyun sesinde
bir menekşeye iyilik düşün
sümbülleri küstürme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550576/avucumdaki-fani.html>

sanat. sesleri

bileğimi tutan kuş sesleri var sevgilim
sevgilim dedikçe. çiçeklere su vermiş gibi oluyorum
burnumun ucunda. şımarık uğur böceği
kanıma dokunan kumral bir yüz
midemin üzerine ayaklarını uzatıyor her akşamüstü
bir sahil sekoyasını resmediyor gibi
biliyor musun sevgilim
hiç bu kadar
sanatsal bağırmaıştım sana
saçlarım. ursula düşkünü
bileğimde yavru sesler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551539/sanat-sesleri.html>

inadına.

bir daha gelsem dünyaya
söğüt olarak gelir
bir zeytine aşık olurdum.
ince bir rüzgarda
muson yağmurları gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551765/inadina.html>

"İstirap molası"

canım Martha
bugün nasılsın
dün akşam duyduğum. hayal etmekte zorlanıyormuşsun
ağacını kesmişler
gölgesi kaybolmuş içinin
seni anlıyorum demek
hayatı uykuya yatırmak kadar zor
şimdi beni dinliyormuş gibi yap
tamam mı
yemeğin tuzunu iyi ayarla
ocağın altını dinlendir
olmuyor böyle
bugünlerde bir dalgınlık var ellerinde
hiç yakışıyor mu sana
hem yeni aldığımız tavanın yüzünü güldücanimürme vakti geldi
geçiyor bile
sen kahveleri söyle evin cezvesine
ben fincanları uyandırırım. nasılsa
gülersin tabi
unutma. bugün günlerden Fernando
dörtüzüellinci sayfada
müthiş bir "İstirap molası" var
kahvelerimizi yudumlarken azalacak bu yorgunluk. merak etme
yeni bir atkı modeli buldum
hep tersinden gidiyorsun
bir türlü düze çıkamıyorsun
elini yüzüne koyduğuna göre
keyfin yerine geldi bakıyorum da
seninle dile gelen bu anlamsız ev işleri yüzünden
kurabiye yapmaya sardım
hem de çikolatalı tarçınlı
en sevdiğinden
aslında pek de iyi görünmüyorum değil mi
yüzümden hep bi hatırlama isteği
hafızam tarihe geçecek yakında
iradesi bozulan nihai keşifler gibiyim
karnımda acıktı zaten
vakit ne çabuk gece oldu
kiraz tabağını uzatır mısın
en sevdiğim bölüm yaklaşıyor da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551935/istirap-molasi.html>

zira.

karanlıkta coşuyor güzelliği
ellerime benziyor diye
sıcak. sarışın kız
esmer çillerini tutuşturuyor geceye
bakmadan gördüğüm bir şey varlığı
nereden aklıma geldiğinin altını çizemem
zira
burnumun ucuna kadar gelen yolculuk
beni affetmiyordu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553274/zira.html>

muhlis

iri yarı bankta oturmuş cılız bir martı
sesime rüzgar katıyor kanadı
ayaklarımda vapur izi
yazamadığım duygu
boğazım. düğüm cadde
adını söyleyemem. büyür sokak
aşık sanan yanım. ciğerim
denizi içebilen ağaç kadar kudretli
gölgesi yok bu hayranlığın
artık sevmiyorum
artık ne varsa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1554190/muhlis.html>

halis.

ilk defa üzülmüyorum
zûlfikar baba çıkıyor canımdan
üzerini çizdiğim insanlar bağıyor
sakince gidelim. buralardan
sokakların ihaneti
duvarları aşılıyor
ilk defa bu kadar üzülmüyorum
şehrin ağaçları orman olmuş
yanağımdaki gamze Üsküdar sahiline karışıyor
o heyecan
o hayret
martıların ağzında
uzun uzun bakmıyorum
ilk defa

canım sıkılıyor

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1554595/halis.html>

maruz.

benim adım Süreya
düşüncem Cemal
içim mutedil. yara
dışım Gülnihal
beni bulduğun sürece Didemim
bulamadığımda Sait
benim adım Neşet
yaram sağ
türküm salim
uzayıp gitse ağrım
melek olur
incinen yazım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1554819/maruz.html>

nepal'in dördü

ne tuhaf
örülü saçlarını görüyorum
acıdan uzamış
gül takılı thulian pembesi
dizlerime yaslanıyorsun
gecenin en güzel dördü
her taraf çok geniş mutfak
parlayan gözleme var
konuşan ayran
annemin kolları. sıcacık
hatta Münevver'in çilleri
neyse
kısa kesiyorum dördü
uyanmak çok güzel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555926/nepal-in-dordu.html>

zor. saat

elimden tutup
rüzgarına bırakan yanlış
olduğumu bile bile
insanlığımdan şüphe
katili olsa parmaklarımın
güneşi çok görmeyecek. dünya
ortam yok. ortalığımda
ciğerime söğüt diktim az önce
biliyorum. neden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556128/zor-saat.html>

hiç düşünmeyin.

bir gün dermanımı kaybettiğimde
yorgun düşüp
adınızı söyleyemez olduğumda
ne kadar hikmetim kaldıysa ona sorun beni.
yalnız. sual olunur muyum bilmiyorum
zira. saçları güzel bir türkü olarak kalmak istiyorum zihninizde
öyle zannedeyim.
gözlerimde sıkılğan bir yaban gülü
baktığım yer kafamın içi. sarmaşık mezarlığı
daha ne kadar bakarım bilmiyorum
canımın sesi kısılmış. nefesime yas tutuyor
içim kalabalık bir orman
korkuluğu yok kalbimin
düşecek gibi olursam şayet tutmayın beni
hiç elverişli değilim yaşamaya
öylesine bir akşamüstüyüm
ve öylesine oturduğum sandalye kadar yorgunum
yorgun hissediyorum
hissettiğim şey belli belirsiz
çiçeğine küsmüş saksı gibiyim
kahvenin tadı yok
ağzımın içi mayhoş insanlarla dolu
hava uzun bir yolculuk gibi. bedenimi seviyor
dışarısı rüzgarı anlatıyor
dışarısı beni
dışarısı yalnızlığı
şimdi bütün türküleri omuzlarıma yükleyin
ve içinizden geldiği gibi
öldürün beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556553/hic-dusunmeyin.html>

keramet.

sakince uyandım
uyandığımı düşünerek
iman tahtamın
taze rutubet kokusu
bırakmamış yaramı
fesleğen tohumu düşmüş üstüne
ağzımın kenarında
kel bir güneş
balkonun yarası derin mi derin
dışarısı kaybolmuş
ağacın altındaki. gölde de
diyorum ki
ince işçilik var bu sabah
boşuna uyanmamış
canım uğultu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556895/keramet.html>

ben. hep

yanlış bir şehirdim
annemin yaşamakta zorlandığı köhne bir hayat
dur durak bilmeyen insanlar tarafından işgal edilen zavallı bir mhendistim
mesafeler mühendisi
yıktilar
yerime uzay boşluğu diktiler
ne sıcak ekmek vardı
ne uzaylılar
oysa. o gün ciddi bir şeyler almıştım üzerime
uyumsuzluk atmıştım şah damarıma
gitmişken gelmeyecektim o ciddi yerlerden
söğüt sesine karışan rüzgar
elime bulaşan vanilya rengi
bileklerimde yoğunlaşıyordu bir bir
kalbim uzuvlarını yitirmiş insan bedeni gibiydi
duvarsız bir ev
duyarsız bir soğuk
değerersiz bir cümle
demliği olmayan sabahlara uyandım kr krne
pili bitmiş saat gibi aynı yerde bir kez olsun doğruyu gösterdim
gülümsedim pisi pisine
alacaklıydım kendimden
sabahları erik ağacı olurum
annemin şaresizlik işlediği avuçlarında
dedemin öfkesinden feyz alırdı hayat
unutulmak tutardı elimden
sobalı bir odada
babamın bakışları yeterdi beş yaşında olmaya
Çocuktum
duvara ağırlığımı koyar
divanları severdim
kiraz çöplerini biriktirirdik
şekeri yükselirdi korkularımın
her gün bir alt sokağı düşünür
konuşa konuşa inişe geçerdi titreyen dizlerim
yanağımda dut ağacı yetişirdi
hepsini öperek toplardı annem

annemin sesi su değerirmeni
bense buğday tanesi
büyümek zorunda kalırdım

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557519/ben-hep.html>

kral. geyik

hiç bu kadar
dinlenmemişti
üç tekerlekli hayaller binicisi
iç kalbinde
bir avuç yaban mersini
bir kuple müzik ormanı
hiç bu kadar
kaybolmamıştı
hüzünlü ağaçlar arasından gelen
geyik gülüşü

eski.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559917/kral-geyik.html>

annemin söğüdü

deliyim. birazdan daha da güzel olacak her şey
üzüme doyamadığını anlayacak ellerim
dalından edilmiş
sıradan bir gün
gurmeliğe hazırla kendini

Fernando'nun izdihamından önceydi
kurutulmuştu sokaklar
başka türlü düşünemezdim
dışarıya çıkmanın yollarını
ayağımda. havuçlu çorabın sımsıcak güveni
şırmamadan yapamıyordu parmak uçlarım

cesur ve dürüst
olduğunu bildiğimden
böğürtlenli kekin huyundan bahsetmemiştim
komşunun tabağına
fırının tahammülü
tereyağının söğütlü oluşu
annemin sesini getiriyordu bana
yorgundum. masasının örtüsünü
bozuyordu havam

uzatmak istemiyorum
zira. kısa kesince
kaldırabiliyordum kendimi
bilmenin meşakkatli olduğunu
göz göze gelince anlıyordum
mücverin maharetini
patates püresinin mutluluğunu
bardağa koyduğum pipetli sevinç
ağzımızın kenarında
buzlu çay

fırsatçı böğürtlen
kimliğinde geziniyordu
kolay gelsin.
inşallah ağlamaz dışın

çocukluğundan biliyorum dizlerin hep kavak ağacı
yanakların küpe çiçeği
tarihin zamanı geldiğinde
ayağa kalkıyordu içindeki saygın kelime
zeytinin huyu gibi
gülüşündeki şifa
anlamıyorum gül reçelini
karanfil bırakıyordu her defasında

bu şiirin ölüsünü kim yıkayacak Martha
delirmemiş olsaydık

az önce
bir rüyaydın
bağdaş kurup sesine
balla karıştırıp içtim
halının üzerinde
yüzünün ilmeği
unutmak için sevilen
kalbi olan bi eşyaydı

anlamamı beklemiyorum
ipeksi dokun yeter
aşka şekil vermek ızdırap
öylece kaldırıp
koydum dolabın içine
biraz da yasemin

sanırım hiçbir zaman kendi kendimize ölemeyeceğiz Martha
kederli kederli üzüm yiyişinden anladım
annemin sesini dolabın üzerine yapıştırmıştım oysa
unutmayalım diye

işte. buraya yazıyorum
iç cebindeki havalı cinneti
kaybolmuşuz
yeryüzünün kaygan. zavallı kumaşı var boynumuzdan aşağı
gözümüzde büyüttüğüm

düşündüğümüz hiçbir şeyi bulamıyorum
seni bile

deliliğim. uzun ve yorgun
kalıbımı basarım

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560171/annemin-sogudu.html>

pestenkerani

faydası yok
bir masa iki sandalyenin
helallik istiyor
yüzünde. aylarca gün
kalbinde kibir mezarlığı
satırlar arasında okuduğum insanlık
uçup giden hayret verici zaman
hiçbir şey ifade etmiyor
göz göze geldiğim Martha
karşıma çıkan. kedi yavrusu
affetmenin verdiği o rahatlığa ihtiyacımın olmadığını hatırlatıyor
ekru fincanın kahverengi derdi
ağlayan vicdan
kapıldığım rüzgar
turuncu yaprak
konuşmaya değmeyen
taze. sıcak hüzün
dizlerimi yakıyor
ve biz
toparlanmak istemiyoruz
ilk defa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562049/pestenkerani.html>

rihlet

bir yolculuğa çıkıyoruz
Martha. ben ve sukulent abla
başımda el emeği mavi bir yazma
bu sefer. yanımıza almıyoruz özümüzdeki yabani hayvanı
zira uyanıyordu içimizdeki anka kuşu
kanadında adın.
hani düşürmüştünüz saçlarımı yola
yolumuzu kesmişti işlek bir ağaç
kahverengi gülüşmeler sarmıştı gözlerimizi
iki göğsümün arasında taşıdığım orman
hiçbir şeyin hissedilmediği yerden uzanıyordu
çocuksu bir çiçekti sığınmak
gözlerimizde siyah kalemin vahşî güveni
sevmeye çalışıyorduk
eskiden olduğu gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562992/rihlet.html>

eski.

beni içimde yıkılan köy evine sorun
bir çam ağacına
bir ardıça
asma yaprağına sorun
dalını üşüten kara
yere düşen çiy tanesine sorun

yorgunum.
karşımdaki duvar gibi vefalı bir yorgunluğum var
ne demiş Sait Faik
"kendi peşimi bile bıraktım"

boş ver diyorum sonra
yerime boşluk bile yakışmıyor

kendi kendine gülerken buluyorum bana her yakışmayanı
gecenin söyledikleri düşüyor içime
gecenin bilmem kaç uyanışı

hadi
beni içimde oluşan karanlığa sorun
siyah begonvillere
o vefalı duvarların acısı yükseliyor içimde
ağaç dalı olmak gibisi var mı. diyor
hele ki zeytin dalıysan
senden ağacı yok

düşünme bunları
düşünmüyorum

kalbim bastırılmış bir toprak oluyor.
gülümsüyorum.
nasılsa
beni hiç bulamayacaklar

keşke diyorum
sonra
omzuna konan bir kuş olsaydım
zeytin kuşu

sonra vazgeçiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563502/eski.html>

menfaat kurusu

sevgili Martha
ah sevgili sevgisiz Martha
çeki düzen ver bluzunun yakasına
tersleyebilirim kokunu
unutuyorum seni arada sırada
arada sırada özlüyorum
biliyor musun
yazmak için var olmadım
yazmak için delirdim on sene öncesi gibi
buralar menfaat kurusu hazırlığına girmiş
iyi günler için
ne hoş
akşama çıkartır yeriz bir güzel
gülme. nasıl olsa buharlaşıyor birileri
hazmetmek hamdetmekten geçer unutmama
hiçbir denizin okyanusa ihtiyacı yoktur
hiçbir balığın toprağa
kendini bir oltanın sesli harflerine bırak
bu ne anlama geliyorsa öyle sev beni
kumandası yok hayatın senden başka
midesini üşüten babannem gibi oluyorum bazen
buruşuk hisler besliyorum
ona sorsan hâlâ onbeş yaşında
ne desem kinayeli geliyor biliyorum
ne anladıysan anlamıyorum
sırf kahvenin tadını önemsiyorum diye
seviyorum gözlerini
Müslüm babanın affet şarkısı kadar Nilüfere benziyor bu akşamüstleri
olsun. olmazlarla dolu arabesk bir masayız şimdi
sevgili Martha
ah sevgili güzel Martha
görüntü kalitesi düşük bir bekleyişe girme
tersleyebilirim ismini
cisminden ayırdığım küfrüne uydurma dilimi
hissetmiyorum nasılsa
değil mi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563851/menfaat-kurusu.html>

öpsüz gezegen

önemi yok Martha
nasılsa kurutulmuş birer meyveyiz şimdi
az önce topladığım bahardan bir son yok artık
git gidebildiğin kadar uzaklara
inceliği kalmadı ellerimin
susmayı öfkeyle harmanlayan kalbim
bulut çarşısında gezen
agresif bir balık şimdi
gülmek yakışıyor diye
dudağımın kenarına pazar kuruyor nafile bir gökyüzü
yıldızlar geçidi gibiyim
kahkahasını alan gelmiş
makyajını tazeleyen de
fırtınanın ortasında kalmış çöpsüz bir gezegenim şimdi
bazı gözlerin retinasında parladığımı hissediyorum
olsun Martha
nasılsa afili bir toprak olacağız ikimizde
zira
unutmak için sevmedik hiçbir meyveyi
zeytin ağaçlarını bile

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564292/copsuz-gezegen.html>

akibetine şiir.

kavgamın içinde korku
mahalle genişliyor
telaşe memurunun elinde her şey
karşıdan özlüyoruz kimliğimiz yerli yerinde
bir kahkaha demeti. ömür boyu
belime kadar iniyor saçlarım. öyle kudretli
birazdan her şeyi unutacağım
aşkın sefaletini
bir sebebin kapı gıcirtısını
şarkılarda yürüyen platonik ağırlar
ne hoş. ne muzaffer
radyoda yüzümü çalıyor spiker
umarım anneme bölünürüm
babamın yanında
kafam. dünya kadar
güller. gülümsemeler karışık
birazdan yağmur yağmayacak
anlıyorum gökyüzünün altında yatan heyecan verici insanlığı
duvarlar çatlağını gezdiriyor. iri yarı konuşuyor akibetim
faydanın kibri yok
kahvemine içine ellerin düşüyor
yanında. kavgamın kurabiyesi
hiç duymuyor duyulmuyor
belki de derdimin fesleğeni düşmüştür suya
bilmiyorum.
ikna edemiyorum
sırtıma karışan
kudreti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564672/akibetine-siir.html>

asla. Őiirdir

içimden gelen her bir Şeyin Şiir olacağı o gün
seni l bulacağım
demiŐtim
yine içimden.
takdir kalbimindi
kalbim Allah'ın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569386/asla-siirdir.html>

frekans

sonra. bademin radyosunu açıyorum
kafamdakiler sahipsiz kedi yavrusu gibi
nereden başlayacağımı bilemediğim bu suçluluk duygusu
aniden kapısını çalıyor ellerimin
parmak uçlarımda. günün yağ kokusu
dudaklarımın kenarından sıyrılan hayat
kaçıp giden aklıma meydan okuyor
fenalaşıyor camın kenarındaki sukulent abla
kırılan yağmur taneleri arasında kayboluyorum
ben. kendimi bildim bileli çok da bilmiyorum
aslında
karaca demişken
"çok yorgunum beni bekleme kaptan
seyir defterini başkası yazsın"
sonra kapatıyorum radyoyu

herkes dinlesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585958/frekans.html>

eskiyen yüz.

yüzüne bakıyorum da
yeni bir kelimenin eskimesi kadar yorgun ve alışılmış
yüzün diyorum cümle cümle
o kadar uzun ve anlaşılmaz
yüzün diyorum
gürültülü. can kokusu
burnumun direği seviyor bu kokuyu
burnumun direği duvar
o kadar çabuk unutulmaz
diyor
gözlerin ilk günki gibi
değil
şarkıdaki gibi
içindekiler mezarlık çiçeği
niyetine su verilmez
diyor
yüzün diyorum
sadece beş yaşında güzel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1591914/eskiyen-yuz.html>

konuşan yara.

ne yazsam anlaşılmaz
ya da ne sylesemd duyulmaz

gözünün yaşına kırkbeşlik bir plak karışmış
kırpikleri kopmuş bakışlarının

yaşlı ve düşkün şimdi yanakların
dokunsam. bestelenecek gibi
haylaz dinleyici

içimde nostalji bir yara
omuzumda Hümeyra
-seni unutamıyorum

anla

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1593520/konusan-yara.html>

sabah buluşması.

her sabah annem gibi uyanıyorum
bir gün uyanmasam yok sayıyorum kendimi
gözlerim şükrediyor dünyanın en duran yerinde
mutfakta tek başıma kaldığımı fark ediyorum
çaydanlığın sesinde buluşuyoruz annemle
bir bardak daha unuttur musun diyor. tatlı canıyla
başımı sallıyorum

her sabah annem gibi gülümsüyorum
babamın heybetli bakışı kuruluyor masaya
masanın etrafında aynı huzurdan taze taze
bir yudum daha alıyorum
çocuk olmak istiyor parmaklarımin arkasındaki huzur
geçerli sebeplerim anne oluyor bir kez daha
hiçbir şeyin önemli olmadığını anlıyorum söğüdün sesinde
ağaç ve onun gölgesi
bir bulut gelse
bi rüzgar çıksa aynı duruyor o düşüncenin bahçesi

her sabah annem gibi konuşuyorum
kendi kendime
yatağımın kenarından usul usul büyüyor bedenimin sardunyası
bu böyle olmayacak diyorum bu ne Firdevs-i dil
bu ne Münevver uyanış

her sabah onun gibi seviniyorum
her sabah biraz daha öteyim
dünya kadarım
kadarım dünya
o son annede
buluyorum kendimi

zira insandan önceydim
buldular beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1593729/sabah-bulusmasi.html>

müşkülpesent.

kirli dolabın içinden çıkan temiz havayı
toplayıp yerleştirdi yüzüne
hiç güzel gelmiyordu elleri
boşluğa tükürdü
balkonda terkedilmiş mavi piknik tabağını
yürüten karınca misali kültürlüydü
durdurdum. karşıma aldım
korkunun eceli olmaz diyerek öptüm karıncanın ayağından
havada kavrulmuş nane yaprakları
kediler basıyor fincanımı
müşkül. ayrıca evdeyim
ne dediğimi bilerek hatırlıyorum her şeyi
neden aşık olduğumuda
havada uykusuz kuşlar
bu şiiri burada bitiriyorum
havuçlu kekin muradına ermiş
habersiz çıkıp gelen misafir gibi
sersemliyorum sadece

o kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1594129/muskulpesent.html>

biraz.

tevekkül edince dokunuyor acı
zencefile batmış huyum.
bil ki açıktan seviyorum
bademin çiçeğini
kel ruhum. çantada keklik
yanağımda sulu kayık
hep otururken ağlıyorum
hep soluma geldiğince
ve taptaze yorgunum
biliyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598280/biraz.html>

sarımalık şiir.

ne güzel sokağın ortası
sen ne güzelsin
yanağında bir şehir başlamış girişinde dutluklar
değişmedi hiç yolun
bağdaş kurmuş bekliyor diğerleri
diğerleri ve insanları
papatyalar begonya olmak istiyor
kediler insan
efil adında bir rüzgar
tutuyor kollarını
uykusundan uyanmasın arnavut kaldırımları
bir lisan geçiyor ayaklarında sesli bir mutluluk
pencereden aşağı sarkıyor güzel bir kız
omuzlarında sevdiğinin şımartısı
herkes sokak oluyor
herkes seni
herkes bir bir ahval öncesi
duvarda adını bilmediğim bir bitki
kulağıma küpe
sarımalık işte
gördüğün kadar tanıdık bir misal
yudum bir çehre
ben biliyorum
yorulmak bilmiyor yüzün
buralar insan karşısı kedi hüznü
aşağısı yüzün
aşağısı dünya kadar
bakmayı unutuyorum yan yana bir münevver sesi
o şehirden sonra
o şehirden sonra

eski

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598483/sarimalik-siir.html>

varlığımın çiçeği.

kendimi bildim bileli yokum Martha
var olsam bilirim

yokluğumun bahçesi kadar geniş
varlığımın sırtındaki yük kadar ağırım
bir bir gölge düşüyor her santimine yüzümün

ah Martha
bir şiire nasıl başlanır bilmiyorum
bir aşka
bir şarkıya
bir insana

koparıncı üzgün üzgün kokan fesleğen gibiyim
pencerenin önünde duruyor yaşamak dediğin
doğduğum gün anladım
ağladığım gün
bir yanağım söğüt
bir yanağım serçe kuşuydu

seni seviyorum cümlesi kadar yalnızım Martha
var olsam bilirim

sen gülünce yüzün oluyorum aslında
yüzün kadar mutlu bir şey

dünya gözlerinde bir yerlerde dönüyor
kendimi bildim bileli içindeyim
oldum olası böyleyim
oldum olası
olduğumun çiçeği

eski

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600113/varligimin-cicegi.html>

feraset.

doğrulmuş
aşkıyı arıyorum karnımın içinde
ilk önce ellerini buluyorum
özünde taze kekik
hasta olup. ölüyorum
her yer bembeyaz
dudağımda kucağına yatırdığım onlarca hüzün
bileği ağrıyor kalbimin
tabakta unutulmuş çavdarlı ekmeğe gibiyim
rüzgarı kovalıyorum. aklımın ucunda kült aptallığı
sevince. sanattan uzak kalıyor saçlarımın dibindeki ağrı
ense kökümde sevgilimin sözleri
sevindiriyor şah damarımı
gırtlığıma düşen papatya çayına anlatıyorum seni
durmadan sakinleşiyorum.
babamın aldığı ekru masanın üzerinde bir dilim kek durmadan ağlıyor
durup dururken zarar ediyorum.

doğruldum
aşkıyı bulamıyorum sanki
göçüp gitmiş karnımdan
yaşayıp göremiyorum

sonra
boşluğa düşürüyorum kendimi
o boşlukta sevdiceğim
üzerine mor sümbüller işliyorum

.

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606200/feraset.html>

f'nin faciası.

Firuze'nin fikrinde
fırında fesleğenli falafel
felsefesi fütursuz
fırtınası felekten.fakat fani
filler festivalden fısıldıyor
fesleğenleri
fundaları
frenkleri
fosforlu flamingolar fora
fasulyenin fazileti
Fatih'te ferman
failunde fecaat
Fikreti fikrinle fırınla
fincanımda fermente frambuaz
fazlasın Firuze fazla
fesrengi filozoflar
fonda. faşistce falanlar filanlar
facianın fumesindeyiz
filizlenen fidanlar
fakirin fukarası faşizan
felçli fotoğrafçının fotoğrafları
filtresiz feminen. fecimi feci
finalde Fikret. faili feda
fındıklı fiskosu
feyzi fasık feneri
façasında fludan farları
fakat
fazlasıyla
farklısın Firuze
ferahla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606728/f-nin-faciasi.html>

reçete.

durmadan deęişen bir Őey seni dűşűnmek
anlamıyorum ki. bu tatlılığının reğetesi nedir
mutfak masasına anlattığım anıların var
nefret ettięim űzlem tarifleri
yanaęıma vişne reęelinden kalp yaptım az űnce
olsan. gűlerdin Őimdi
çayını çok bilmiş gibi yudumlardın
neyse.
bűtűn neyseleri ince ince kesip meyve kurutucusuna attım
ve seni sevmek ięin bűtűn dolapları sildim

gűlme
olsan sarılırdık Şimdi

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607269/recete.html>

latife tozu.

leblebi tozu kokardı ağzımız
gülüşümüz tazeyken
sobe diyecek kadar çocuktu kollarımız
erik ağacından yanaklarımız vardı
ne yana dönsek o erik ağacı karşılardı bizi
tadında yüzümüz vardı
çekirdeğinde hüzün
ah benim tanıdık turfanda hislerim
fıkrası geniş bir renge boya ellerimi
susturma dilimin haznesini
portresine çizdiğim o tatminsiz güller
cevher olup açtığında anlayacaksın
kurumadığını zamanın
o bilindik
geveze kuşlar yok artık
hepsinin kanatları kabarmış
bağrımdaki maviye binip gittiler
güz ağaçlarına akşam sefası
çocukluğuma yer aradım
fesrengi bir salıncağa öldüm
bu toz bulutu genzime konuk olduğundan beri
sevemedim olgunlaşmış halimi
yoruldum yürüdüğümü farketmeden
kafası bozuk nehirler taşıtı içime
balıklardan köprü diledim
yapayalnız acıdı dilim
yapayalnız boğuldum
kılıksız bir dudağa dönüşüyor rotası dilimin
düşünmekten kaleme dönüşen kalbim
ne yana yazsa kuralsız şimdi

biliyor musun
yaşadıkça alınıyoruz
oysa bir latifeydi hayat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607823/latife-tozu.html>

gürültü.

bir aşk çöreği
mutfağın içinden geçen
sen de öyleydin
geçip gittin

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610896/gurultu.html>

üşüyen soy.

nefesi ağaç kokan insanlar
buram buram gittiler
o güzel yollardan
kesim kesim sustular
avaz kaçkını hayatlardan
ilan ettikleri boşluk bir annenin gözleriydi. sustular
sessizce üşüdüler sırtlarında gök gürültüsü
dimağlarında ardıc kokusu
bir şey türküsüyle söylendiler bir bir enine çizgili. tertemizdiler
yanlarında kiraz ağaçları
ağaç ağaç konuştular
bir söğüt mesafesi
budakları sağlam yarınları geçmişten
bir baba duruşlu
gittiler.
gidenlerdendi soyları. şaşırtmadılar
bu dünya. dönülecek yer değildi
dönmediler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1611026/usuyen-soy.html>

mesele.

sana Şir yazmak
iki sokak ötede beklemek gibi
gözlerin işte
öyle kara
öyle çocuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613171/mesele.html>

çetrefil

ciğerimden bir şey gelmiyor Martha
karambole getirilmiş
penceresi olmayan
salon bitkisi gibiyim
gülmesen de olur

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613609/cetrefil.html>

şimdilik.

yanğımda başlayan sardunya
masanın üzerinde duran gözyaşı
sen bilmezsın
kalbime takılıyor böğürtlenin çöreği
gölgesi düşüyor mutfağın
elimde olmadan
hem de. babamın kızyken
bu kahreden davlumbaz
keyfi kaçan gökyüzü
annemin kasımpatısı
kavanozun çelimsiz kapağı
bırakmıyor peşimi

sorma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613833/simdilik.html>

havada sanat.

şimdi bütün şiirler kadar yorgunum Martha
elimi nereye atsam kuruyor. dediğim yerdeyim
üzgünüm. ve hiçbir şey fark etmiyor
alnımın üzerindeki boşluk içimi kemiriyor
daha da büyüyor dünya
geç kalınmış bir nasılsın sözcüğü kadar yalnızım
tozlu şifonyer kadar ihmal edilmiş
ayaklarımın altındaki izlere konuşuyorum kaç saattir
varmak diyorum kaç yara. kaç tükeniş
her şeyden mütevellit dudağımın kenarında oturmayı başarabiliyorum
bir su kenarında geyiklerin. kuşların gülümsediğini görüyorum
devasa bir ağaç gibi gökyüzüne bakan o üzüntülü insan olmayı seviyorum

vazgeçmek. bir ağacın adına verilmeli Martha
bu sabah aklıma geldi.
daha gözlerimin altına hayatın çilesini bile sürmemiştim
saliha bir uyanış olmalıydı anladığım kadarıyla
akmak gerekiyordu biliyorum bir sahil sekoyası gibi
yükseklere. bulutların bahçesine karışmalı
yüzünde. aşkı bitmiş ulu çınarların düşkün kökleri
yaş almayı gökyüzünün rengine vermeli
ortaya fazla karışız. sezenin ulaşılmaz serçeleri gibi
dertli olmayı seviyoruz Martha
hesap etmeden
dümdüz. soluğunu kimseye emanet etmeden

gelişine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615157/havada-sanat.html>

fesleğen kirintısı.

sana Şir yazacağım o günü toprağa anlattım az önce
zerine en sevdiğin bitkileri düŐündüm
ellerimin arasında nane kokuları vardı
burnumun direğinde ise fesleğen çocuklar
oturup ağlayacaktım
nerdeyse
hiç olmayacak Şeylere

sonra. ağızda dağılan duygularla kahroldu kalbim
içimizden kokusu geçti hüznün
anlamıyorum canımın rengi neden bu kadar kahverengi

zlediğim adamın dudaklarında gemici düğümleri

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623059/feslegen-kirintisi.html>

bir yörügün esintisi.

nişledin Martha
cıngar çıkarıbotma
us da tanı
ayranı sabala senin için döğdü anam
gara badılcını bişirdi
ende yüzündeki gara çalıyı sevmeyin
getirme borlara
abuuu kaç senile uğraşamacan
hindi ataş sönüvrü
dilbarım havayı kaçırmalım
yuka ekmeni suladım
bulguru godum zininin üstüne
ende sofrayı serivi istersen bene
üstüne kasnağı goyuvu
sene otur deyin oturmayında bi
gız laftan anlamayın madem
elekten geçirivi unu
ni bilen usmayı da datlılığın
yenice de geldin.
yazmadan da edemeyin
dilime dolanıvdiya gelişin
asma yaprandan dut
ilanadan sarmacık edivdim
endeni etmededin bene derler borda
deyivseydin
abu her şey güzel olcadı
deyivmedin
demedin

olsun Martha. netcen hindi
ayranı dökme yanaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624606/bir-yorugun-esintisi.html>

canım.

benimle siyah bir şeylerini paylaşır mısın
gözlerini mesela
başımın belada olması hiç önemli değil
o zeytin ağaçları arasında
sağ salim
ölebilirim

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626128/canim.html>

tuzlu Şir.

opsiyonel mutfağın
kırılan havasında
lilyumların yanı başında
sütlü kahvenin kucağında
acının ılık suyunda
düşünüyorum seni
elimden bişey geldiğinden değil
kurumuş huyum. basiretli
közlenen kalbimin
tadına bakıyor
susmayı cavidan bilseydi hayat
(cavidan kim bilmiyorum)

belki de senindim

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630886/tuzlu-siir.html>

sandım.

belki bir şeyler yazabilirim
diye baktığım duvar
bana Mozart'ı uzatıyor
karanlıkta taze abajurun
masum ışığı
babamın sevgisine layık olmaya çalışmak kadar ince fikirli
çabamdan sızan kahırlı isyan
bağırın duvar
sesimin zavallı bekleyişi
vurdumduymaz kuruntum
avcumun içindeki hamur kalıntısı
sevmiş miydim bu halimi
bilmiyorum
bilsem duvarlar yıkılacaktı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631522/sandim.html>

huydanlık.

meşe ağacından düşen her şey
yüzüme benziyor
oysa kalbim. çınarlı bir mesele
kendimden bahsetmek istemiyorum
canı sıkılıyor. anatomisi bilmem nesi
özlemek. kırılğan salon çiçeğine dönüşüyor
kendi kendime şarkı söyleyince
anlıyorum
hiçbir konuya dahil değilim
uzanan yola
soğuyan güneşe
gülümsemek icat ediliyor sonra
senden ağacı yok diyorum
senden ağacı yok
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1644379/huydanlik.html>

daima.

sıcakların sokağında
kuşların kanatlarından gelen serinlik
beni sana getirmiyor.
iki dudağımın arasında
yaşlı tablolar ağır renkler ve kokular
kalbim. kapı kolunu düşürmüş
odalara gülümsüyor
insanlığa kedilere ve çiçeklere
sıradaki şarkının duvarları
içime çekilen
sırılsıklam yağmurlar
bulutlara yüklüyor ortancaları
bense soğumaya devam ediyorum
dünyanın etrafında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645877/daima.html>

aşağısı yok.

kirlenen her şey
söğüdün benden çıkıp sana gelmesi
insanın uydurduğu mahremiyet
günahın tatlı parmağı
neden hiçbir şey bana ait değil
ılık rüzgar gibi esiyor tuhaf şeyler
bakımsız kuru ağaçlar
kendini zeytinli çöreğe bırakan konuşmacı kuşlar
sağ bacağımın üzerindeki siyah ben
sabahın gözünü kör eden bademli bakışlar
birazdan güneşin doğuşuna hüzünlenecek olmam.
her şey çok fazla gelecek
yüzüme vuran serin kekikli su
aynaya bakıp bakıp havasını atan muazzam çirkinliğim
güvenini kaybeden pencere kenarı
sukulent abla
bodur duvar çiçekleri
incir çekirdeği sorunlar
üzümün faydaları
yalnız ölmek istiyorum sadece
mesele. mutfağın fırınında
temize çekilen sıcaklık hissi
durulan ağaç
bu uzayan saçmalık
şیره benzeyen sabah
uykusunu almaya çalışıyor iliğimden
çalan şarkı kalbime dokunuyor
becerikli ev insanı gibi
pahalı ve ulaşılmaz hayaller
olmayan sigaranın dumanı
hıh çeken omzum
duvarın dibinde dizimle muhabbet eden saçlarım
ucundan dökülen kuş kanatları
kramp giriyor ayaklarıma
daha fazla uzanıyorum midemin alevine
"yalnız kalmak istiyorum"
cümlesi kadar samimi uyanıyorum aslında
neden anlaşılır değilim
tezgahın kalabalık misafiri karıncalar
kirli tabaklar
flu bardaklar
etime bastırduğım çatala benzeyen ideal gerçek
makus dişli kaderim
fırtınaya yakalanmak istiyorum. kendi başıma
şarkıdaki nakarat gibi
nasıl biteceğini bilmediğim bugün
söğüdün aitsizliği
boynumdan öpen güneş
yalnız ölmek üzerine şekil veriyorum
durmadan
masaya yatırılan gece boyu

karanlık çiçek açmıyor
karanlık çiçek açmıyor
açmasını istiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1647907/asagisi-yok.html>

bahçede ceviz ağacı.

uzandıgım yerden kaldıran o his
kimsede görülmeyen bir şeydi
yitirmekten korktuğum o cevval seslere benziyordu
mahcup edilen yaşanmışlıklar
yol boyu ne diyeceğini bilemeyen Bulgurlu
uğur böceğinin dondurma dükkanına dönüşmesi kadar güzeldi.
eve varmak kırlangıçlar gibi çocuksu geliyordu artık
bahçenin. ceviz ağacı odaya giriyor
kapıların konuşması hiç rahatsız etmiyordu
kaldığım yerin mavi dolapları vardı
gözlerimden süzülen hanım hanımcık martıları
cinsiyet yüklüyordum gözyaşlarıma
kollarını kartal gibi açan o beyaz sarmaşık
o beyaz kalanşo çiçeği
dönüp dolaşıp aynı yere duygulanıyor
sarsıyordu bütün yollarımı
o gün
omzumu öperek uğurladım kendimi
çayımı yeni aldığım fincana koyarken anladım
her yer kurabiyelikti
her yer muhabbetin dibinde büyüyen çocuk yüzleri
avakadoya bal karıştırıp yemek gibiydi hayat
kalbime bastığım bir annenin söğüdüydü
Ferişin zeytin ağaçları vardı
boyu uzun gözleri
ah etmeyişin suç sayılsın Namık Kemal
alacağıın olsun
çorabımın tekini isyana çağırırsam çoktan gelirdi
parmağımın ucundaki mor sümbül
telaşa düşen ayrılık parçası
devrilen rüzgar
esen evler
anne diyen anka kuşum
nar bülbülü
kızıl gerdanım
ah Namık Kemal
biliyorum
patlıcanlı böreğin sosunda gizliydi her şey
Ayşe abladan biliyorum
eyvallah etmeyen bir ben kalmış olmalıydım
bir de Libadiye caddesi

olsun

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1651017/bahcede-ceviz-agaci.html>

pür meşe

içinden neşe doğan
dalgalara kapılmak
çalı kuşunun sesinde
zor olan şeyleri sevmek
kıpırdamayan bulutların
ekşi gürültüsüyle ıslanmak
değişik geliyordu

kış marmelatı
yüzümü güldürse de
soğuk şakaları
kahkaha atan üzüm yaprağı
koyu yeşil vicdanı
anlamını taşıran bulut
rutubet kokan yağmur suyu
mühim olan her şeyi üzüyordu

nereye gitsem
varamadığım o meşe gülüşü
moralime hırka giydirecek ağaçlar arasında
kalmak istiyordu
o yüzden az önce işaret parmağımı öptüm
elimde kan vardı
dişlerimin arasında öfke kalıntıları
şüpheli. pürenli aklım
yüzümdeki duygusal iz
dikenleri olan bir kütüphanede kalıyordu
oturuşumun üzgün olduğu zamanlar
nane fidanlarının unutulmuş sularında
çarşamba günleri yalnız olmayı seviyor
belki de ilk defa düşünerek yazıyordum

bugün dışarısı biraz havalıydı
günlerden zeytinli ekmek
bir kadın kendini nehir sanıyor
sessizce sarıyordu geveze ormanları

ne dediğimi bilemeyecek kadar yakınlaşmak istiyorum kendime
içeriye girsin deli kan

imkansızın müthiş dokunaklı ahengi
burnumun ucunda tüten o şaşalı vicdan
sahibinin ruh günlüğünden karanlık çamurlarına
ucu açık bi ağrıya giden
toparlayamadığım bu şeyler
başımı hiçbir yere koyamadığım hüznün
sırılsıklam olmuştu
İlk defa ıslanarak yazıyordum
İlk defa heybetli

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1667912/pur-mese.html>

tahin teknesi

tamam mıyız

tertemiz terliyor tenhalar
turtalar telaşlı mı telaşlı
tırtıllar tükenmişliğe terfi
tilkiler turlara tarumar
tatlı mısınız tam tutturamıyorum trufu
tavada tuzlu musunuz topkeyun
tarantulalar timsahlar tavla turnuvasında
tülleri tabakları tomarla
tamamlayamıyorum tesbihi
tekinsiz tavşanlar
topuklu turnalar
tımarhanelerin terlikleri tükenmiş
temsilen tembihli
teşekkürler Tüya
teşekkürler Tüyacım
tulumbadan tere tohumu
torbalardan turunç
tütünlerden türlü türlü taçlar topladım
teşkilat turluyor tası tarağı
tarhanaları tahsisle
tazmanyaya takılma
tökezliyor tarlada
turpların tatarı
taflanın türlü sü tabaklar da
tezcanlıyım toprağım turfanda
telefonlar türküler tutturmuş
teleskopum titizlikle takip de
tertemiz terliyorum Tüya
tertemiz terliyor tarçınlı tantuni
tazecik toygası
tereyağlı Tekirdağı
tastamam turşusu
tutamıyorum tencereyi tavayı
tutamıyorum tavukları
tufanlar töreler
tabiatın telvesi tabulaşmış
tükenmişim Tüya
terkediyorum telkini
terkediyorum Tokatı
tibeti
tütsüyü

teflon tavam tarifsiz Tüya

tatlısın. tok tatlı
teşekkürler

:)

Kaynak:

son ağaç.

ne güzel gövdesi akşamın
ne kadar içli gözündeki renk
ne kadar muteber kolundaki saat
günlerden on yediyi yirmi geçiyor
gözlerinde bir ağaç eğrisi
adında söğüt
kaybetmek istiyor yüzünün her tarafı
dili olsa konuşacak
simsiyah gözleri
kahverengi çilleri

yüzünde yeni bir Münevver başlıyor
ellerinde kedi resimleri

insan olmak istiyor
saçları örgülü bir duvar
gözleri iri iri
gözleri bir oda iki salon

ayrı ayrı bir dünya şu zaman
baktıkça yaralanıyor
baktıkça kendini tekrar ediyor o güzel kız
üzerinde çiçekli hüznü
içinde su gürültüleri
kopuyor da kopuyor
bir bir insan öncesi

yüzünde bir ordu
bu kadar Münevver olma diyor
bu kadar Münevver'den olma
çilleri dile geliyor
küçük kızın
karamel renginde

yasemin bakışlı bir duvar
ne güzel duruyor beyazlar içinde
dudakları yasemin kokuyor
ağzında toprak yığını
köklerini büyütüyor bir insanın
açılıyor kapısı sonsuzluğa
belki de bir sona

ne güzel şu duvar
ne güzel sokağın başı
bir kavin susuyor girişinde
bir kavin susmak istiyor

kollarında bir şehir
kollarında yeni bir boşvermişlik

o son Münevver'den sonra
simsiyah gözleri
kahverengi çilleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1671461/son-agac.html>

pari.

çocuksu geliyor
gökteki tren
buluttan olunca her biri
öyle heyecanlı

yok olmaya müsait değil
iki yana yaslanmış
bir çok neden

yazmayınca deli deli
kulağının arkasına sakladığın
zarif hallerin
biten şeylerin altını çiziyor
yanağına gelince

beni gülümse
beni duy

dünyam yeniden
mahsuller diyarı
sardunya evi
bitişindeki
cevahir

içeri buyur

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1671871/pari.html>

kusura bak.

böğürtlen reçeliyle
yulaflı ekmeğin
ağzımı burnumu kırdığı yerdeyim
kırlangıç olma derdinde ellerim
bütün işleri bitirip çekirdek yemeyi hayal ediyorum
ahşap masanın dizleri dibinde
anlatmak istediğim
gözlerine kurban olup olmamak arasında gidip gelen
mutlak kibirle öğütölmüş bambaşka bir ruh eşyasıyım
istesem bir daha bu kadar uzun cümle kuramam Martha

ağzım burnum
hasarlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1683846/kusura-bak.html>

gece ortancası.

sana kavuşmanın olmadığı bir yere uzandım geçenlerde
ışıkların kapalıydı
ne güzel kapalıydı ışıkların
gülümsedim. avucumdaki harfe baktım
haberini yoktu
merdivenlerin çocuksu oluşu
çiçeklerin ellerimden kayıp gitmesi
bir masa iki sandalyenin sohbeti

hepsi görüp geçireceğim bir rüyadan ibaretti
uyandım

ne güzel uyandım

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1684106/gece-ortancasi.html>

düŖen mutfak.

bir Ŗiirdir gitsin istiyorum
içimdeki hayvan
kurtulmak. dalındaki üzümden
kararınca havanın yüzü
suratıma bağlanan keder
rahmetli yemek tabağı
kirlenen fayans araları

Çok uzun konuşmak istemiyorum
havada duvardan meseleler

incinmek. kıyametli bir Ŗey
düŖünme bunları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1685368/dusen-mutfak.html>

kelimeler sonrası

umurumda olmayan
her şey. yolunda Müzeyyen
kapıldım hiç var olmayan bir güne
yanağımı masanın üzerine koydum. izin almadan
yaslandığım yer şuursuz
dudaklarımda cansız ağaçlar
tutarsız bir şiircinin içinde olgunlaşan meyveler gibiyiz
ne düşünmesem
her şey. aklımda Müzeyyen
hazmedemediğim bir isyanım yok
eyvallahım da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1686205/kelimeler-sonrasiz.html>

saat sekiz.

az önce
başucumdaki abajuru öldürdüm
annem hiçbir zaman söylemedi
uyanmadan düşünülmezdi yaranın kabuğu

kavanozun dibindeki üzgünlük
yan yana dizilen mutluluktan önceydi
biliyorum okuyunca yine sevmeyeceksin
olsun. diye
yazıyorum

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1686689/saat-sekiz.html>

saat on üç

ben zeytini ağacı yüzünden severim
sen bilmez misin buralar neden bu kadar barışık
neden bu kadar sevgili
elimi tutunca anlarsın en sevdiğim türküyü
canımın değdiği kış havasını
aşık olmak gerekmez sevmek için dediğimde
o kırılğan ağaç kimliğİN
bir dal alırım. yanağından
diye bir şey olmalıydı

ben zeytini tam da bu yüzden severim
o erdemli ağacı

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1687697/saat-on-uc.html>

fiyakalı sendrom.

düşünüyorum

ağzımı kirleten bu dünya neden temizlenemiyor diye
düşündüğümle kalıyorum.

üstüme başıma çeki düzen veriyor. huysuz bedenime tükürüyorum
hatta sonradan ağlamamak için daha az tükürüyorum
sıradan bir gün. rüzgarlı bir betonarme içindeyim
havam binbeşyüz

klasik müziğin içinde arabeske bağlıyorum Beethoven yükseldikçe. yükseliyorum
çıldırılmış bir spagettinin önünde günlerce ölebilirmişim gibi geliyor
iştahımı kabartan bu müsvedde hayat

beni kendimden çıkartıp az bir zamana ayırıyor
tahammül edemedikçe. ya Vedud diyorum

ya Vedud. her şey birbirine karışıyor her şey
ağlamaklı oluyor duvardaki saat

yarım yamalak uyanıyorum. herkes burada
herkes nervozayı kutluyor bulimiamın gözleri önünde
beyni sulanmış bir meyvenin yüzüne bakıyorum

umudum kan ter içinde

busbulanık ellerim. sakince sevmeye çalışıyorum tabağını meyvenin
ağzımda hastanelik bir şey

dişlerimde kan

umurumda olan her şey. delirmiş gibi davranıyor

insan olduğunu zanneden her şey çıldırılmış

biz bu senfoniye alışkın değiliz

hayır hiç değiliz

midem. acılı meyvelerin dertlerinden oluşuyor
anlamıyorum

kasıklarımında bir kasılma başlıyor

parmaklarımın ucunda eski beton bir ev. ahşap yerleri bağıyor. yüzüm aynada. dilim delik deşik
kendi peşini bırakıyor insan yanım. bahçesi. salıncağı. bilmem neyi

çok romantik kusuyorum her şeyi

kriz anımı yiyorum.

duygusal bir körlük bu

saçlarımı topluyor bir meşe ağacı

karanlık bir ormana yürütüyor beni

ev ayaklanıyor

aynalar kıyamet gününü konuşuyor

zevkler ve renklerim durmadan tartışıyor

çok hisli geliyor her şey

yediklerim kurutulmuş bir nefrete dönüşüyor

acilen boşaltıyorum şehrimi

ağzımın içi yorgun

meteliksiz bir ruh. gözlerim

dudaklarımı pencerenin camına yaslıyorum

izi çıkıyor çürük bir çileğin

anksiyeteme onurlu bir sadakat besliyorum

her şey süresiz ve suretsiz

boğazımda. bi sokak köpeğinin patileri düğümleniyor

yedikçe yiyorum kendimi

yedikçe kayboluyorum.

aslında

öylesine bir düşünce bu

öylesine bir rahatlama

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1688530/fiyakali-sendrom.html>

çaresiz. ç

çitkırıldım
çayırın
çeşminazıydım
çorak çiçeklere
çoğaldım

çevrem "çıkın çıkmazıydı"
çalıkuşuydum. çirpindim
çoktan çirkindim
çakralarım çıplaktı
çömezdim

çağlayandım
çağladım

çirkinleştikçe çirkinleştim
çiğdemlere çattım
çemberime
çörekler çizdim
çamlara çıktım
çokça çocuktum. çocuklaştım

çınarlar
çağdırmıyordu. çok
çikolata çeşmesiyle
çileklerle
çiçeklendim

çaresizdim
çelebiydi çığıllıklarım

çabuklaştım
çukurlarla
çevrildim

çöktükçe
çöküşteydim

çekinmedim
çirkinliğimden

çöllere
çıldırıldım

çıt
çıkmadı
çatlağımdan

çokça çiftçiydim
çiftçisiydim
çocukluğumun

çığırlaştım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1689188/caresiz-c.html>

saat yok.

vazgeçtim norland
sularına bıraktım kırgın vadileri
ilk defa
bu kadar
düşünmedim ellerini
nehrinin suyundan içerek
yıkıyor
ağrımın eşiği

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1689809/saat-yok.html>

6.32

huzurlu sardunyanın
duvarsız. halka açık yerinde
portakalın kabuğunda
bir kuple kapı zilinde yaşıyor elim
kiler dolabının sıcacık şerefiyle kutsanıyorum
kalıbımı basarım ki
anne olduğumdan beri çocuğum
büyümeden edemiyorum son zamanlarda
kendimi dolabın içine sokup yüzümü seviyorum
omzumla seviyorum kilidini gerçeğin
neden çiçek ismiyle başladığımın bir izahı yok
kazanmak istiyorum kızarmış ekmeğin kokusunu

o kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1690548/6-32.html>